

Matthew 26

ASVh with Comments

Summary. The events in this chapter take place at Bethany in the house of Simon, the leper, in the city in the house of a certain man, at a certain place on Mount of Olives, at Gethsemane, a place close by the Mount of Olives, at the palace of the high priest, and at the courtyard of the palace of the high priest. At these locations, the Lord Jesus interacts with many people: His disciples, people in the house of Simon the leper, a commoner woman, a certain man in the city where the Passover with the disciples took place, Judas and a great crowd with swords and clubs that came to arrest the Lord Jesus, the servant of the high priest, Caiaphas the high priest, the chief priests, the scribes and the elders, Peter, many false witnesses and the last two false witnesses that came forward to accuse the Lord Jesus, the crowd at the high priest palace courtyard, and the bystanders and the two servant girls.

สรุปความ: เหตุการณ์ในบทนี้เกิดขึ้นที่หมู่บ้านเบธานีในเรือนของซีโมน คนโรคเรื้อน ในเมืองยัษบ้านของผู้หนึ่ง ยังที่หนึ่งในเขตภูเขาเมกะกอกเทศ ที่เกทเสมเน ที่ที่ใกล้ภูเขาเมกะกอกเทศ ณ.คฤหาสน์ของมหาปุโรหิต และที่ลานหน้าบ้านมหาปุโรหิต ในสถานที่เหล่านี้ พระเยซูเจ้าได้พบคนหลายคน เหล่าสาวกของพระองค์ ประชาชนที่บ้านของซีโมนคนโรคเรื้อน หญิงสาวผู้หนึ่ง ชายผู้หนึ่งในเมืองที่พระองค์กับสาวกได้มีกาารกินขนมปังไร้เชื้อ ยูดาส และประชาชนเป็นอันมากถือดาบและถือไม้ตะบองพวกนั้นที่มาจากจับกุมพระเยซูเจ้า ทาสรับใช้ของมหาปุโรหิต คายาฟาสมหาปุโรหิต พวกหัวหน้าปุโรหิต ธรรมาจารย์และเหล่าผู้อาวูโส เปโตร พยานเท็จหลายคนและในที่สุดนั้นมีพยานเท็จสองคนนั้นที่ได้มาและกล่าวหาพระเยซูเจ้า กลุ่มคนที่บ้านมหาปุโรหิต และคนอื่นที่อยู่ในที่นั้นและสาวใช้สองคน

Many small and big events happen in this chapter: the chief priests, the high priest Caiaphas, and the elders plot to arrest the Lord Jesus and kill Him; the Lord Jesus goes to Bethany in the house of Simon, the leper, where a woman anoints His head with an expensive ointment; then the Lord Jesus tells to the disciples what is going to happen to Him; Judas arranges with the chief priests to betray the Lord Jesus for thirty pieces of silver; the Lord Jesus sends His disciples in the city to prepare the Passover at a house of a certain man; in the evening the Lord and the twelve disciples eat the Passover meal; the Lord Jesus tells all of His disciples that one of them will betray Him; the Lord Jesus warns Judas about what he is about to do but it didn't get through him; the Lord Jesus institutes the Lord's Supper (the betrayer Judas had no part in the Lord's Supper since shortly before the supper he left to betray the Lord Jesus);

มีสิ่งเล็กน้อยและใหญ่หลายอย่างเกิดขึ้นในบทนี้ พวกหัวหน้าปุโรหิต มหาปุโรหิตคายาฟาส และพวกผู้ใหญ่ได้วางแผนจับกุมพระเยซูเจ้าและสังหารพระองค์ พระเยซูเจ้าไปยังเบธานีในบ้านของไซมอนคนโรคเรื้อน เป็นที่ซึ่งผู้หญิงคนหนึ่งได้ขโลมศีรษะพระองค์ด้วยน้ำมันหอมระจากแพงมาก แล้วพระเยซูเจ้าบอกเหล่าสาวกว่าจะมีอะไรเกิดขึ้นกับพระองค์ ยูดาสได้ติดต่อกับมหาปุโรหิตเพื่อทรยศต่อพระเยซูเจ้าเพื่อสามสิบเหรียญเงิน พระเยซูเจ้าส่งสาวกของพระองค์ไปในเมืองเพื่อเตรียมบิสก้าที่บ้านของชายคนหนึ่ง ในตอนเย็นพระเจ้าและสาวกทั้งสิบสองกินบิสก้า พระเยซูเจ้าบอกต่อเหล่าสาวกทั้งหมดของพระองค์นั้นว่าคนหนึ่งในพวกเขาจะทรยศต่อพระองค์ พระเยซูเจ้าเตือนยูดาสเกี่ยวกับสิ่งที่เขาจะทำแต่มันไม่ได้เข้าไปในเขา พระเยซูเจ้าตั้งพิธีศีลที่ระลึกของพระเจ้า (ยูดาสผู้ทรยศไม่ได้มีส่วนร่วมในพิธีศีลที่ระลึกนี้เนื่องเพราะช่วงสั้นๆก่อนอาหารเย็นเขาได้ออกไปเพื่อทรยศต่อพระเยซูเจ้า)

they all sang a hymn and went out to the Mount of Olives; the Lord Jesus foretells the disciples' falling away and Peter's denial; the Lord Jesus tells them that He will be crucified, but He will rise in three days and meet them at Galilee; the Lord Jesus takes with Him Peter and the two sons of Zebedee and goes to pray in Gethsemane (a place close by the Mount of Olives); the Lord Jesus comes back to the place where all other disciples were waiting (on the Mount of Olives), and He is arrested while speaking to His disciples; a great crowd with swords and clubs led by Judas come to arrest the Lord Jesus; Peter cuts the ear of the servant (Malchus) of the high priest; all the disciples left the Lord Jesus and fled; the Lord Jesus is taken to the Caiaphas and the council at the high priest palace; many false witnesses come to accuse the Lord Jesus and the last two men come to accuse Him using falsely His words; people mock and disgrace the Lord Jesus; Peter denies the Lord Jesus three times before two servant girls and the bystanders.

พวกเขาทั้งหมดได้ร้องเพลงสรรเสริญเสร็จแล้วและได้ออกไปยังภูเขามะกอกเทศ พระเยซูเจ้าตรัสกับเหล่าสาวกว่าพวกเขาจะสะดุดและเปโตรปฏิเสธพระองค์ พระเยซูเจ้าบอกพวกเขานั้นว่าพระองค์จะถูกตรึงบนกางเขน แต่พระองค์จะฟื้นขึ้นมาในสามวันและจะพบพวกเขาที่กาลิลี พระเยซูเจ้าพาไปกับพระองค์เปโตรและบุตรชายทั้งสองของเศเบดีและไปสวนถาวรนาที่เกทเสมนี (สถานที่ใกล้กับภูเขามะกอกเทศ) พระเยซูเจ้ากลับมายังที่ที่เหล่าสาวกอื่น ๆ รอคอยอยู่ (บนภูเขามะกอกเทศ) และพระองค์ได้ถูกจับขณะที่กำลังพูดกับเหล่าสาวกของพระองค์ คนกลุ่มใหญ่มาด้วยดาบและตะบองนำโดยยูดาสเพื่อจับพระเยซูเจ้า เปโตรพินทุ์รับใช้(เมาคัส)ของมหาปุโรหิต เหล่าสาวกทั้งหมดละทิ้งพระเยซูเจ้าไว้และพากันหนีไป พระเยซูเจ้าถูกพาไปยังคายาฟาสและสมาชิกสภาที่คฤหาสน์ของมหาปุโรหิต มีพยานเท็จหลายคนมาให้การกล่าวหาพระเยซูเจ้าและในที่สุดมีพยานเท็จชายสองคนมากกล่าวหาพระองค์โดยใช้คำกล่าวของพระองค์ใช้คำของพระองค์กล่าวหาเท็จแอบอ้าง ประชาชนเยาะเย้ยและลบหลู่พระเกียรติของพระเยซูเจ้า เปโตรปฏิเสธพระเยซูเจ้าสามครั้งต่อหน้าสาวใช้สองคนและคนทั้งหลาย

All these events in this chapter take place in a short period of time between Nisan the 12th (Tuesday) and before the evening of Nisan the 15th (Friday). However, four main things occur in this chapter that we should use in our lives to please the Lord. 1) The Lord Jesus goes to the house of Simon the leper in Bethany. The purpose of the Lord to come to earth is to show love and mercy. He comes for the people that nobody wants and be with them. The Lord Jesus teaches us not to look down on anyone in any condition but to show love and mercy. Also, during this visit, a woman anoints the Lord Jesus' head with an expensive ointment. This common sinner wants to glorify the Lord with what she can afford to do; this is the way she wants to glorify and show people that she worships the Lord. The Lord used what this woman did to teach the disciples unity.

เหตุการณ์ทั้งหมดในบทนี้เกิดขึ้นในเวลาสั้นๆระหว่างนีสานที่ 12 (วันอังคาร) และก่อนตอนเย็นของนีสาน 15 (วันศุกร์) อย่างไรก็ตาม มีสิ่งเด่นสี่ประการออกมาจากบทนี้นั้นที่เราควรใช้ในชีวิตของเราเพื่อเป็นที่พอใจต่อพระเจ้า 1) พระเยซูเจ้าไปยังบ้านของซีโมนคนโรคเรื้อนในเบธานี พระประสงค์ของพระเจ้าที่มายังโลกก็เพื่อแสดงความรักและความเมตตา พระองค์มาเพื่อคนที่ไม่มีใครต้องการและอยู่กับพวกเขา พระเยซูเจ้าสอนเราไม่ให้เรามองต่ำต่อผู้ใดในทุกสภาพแต่แสดงความรักและความเมตตา ด้วยกัน ในขณะที่ประทับอยู่ที่นั่น มีผู้หญิงคนหนึ่งถือผอบน้ำมันหอมราคาแพงมากมาเจิมที่พระเศียรของพระเยซูเจ้า คนบาปธรรมดาคนนี้ต้องการบูชาพระเจ้าด้วยสิ่งที่เธอสามารถทำได้ นี่คือการกระทำที่จะบูชาพระเจ้าและแสดงให้ทุกคนรู้ว่าเธอบูชาพระเจ้า พระเจ้าได้ใช้สิ่งที่หญิงผู้นี้ได้ทำเพื่อสอนเหล่าสาวกให้มีความเป็นหนึ่งเดียวกัน

2) The Lord institutes the Lord's Supper. The Last Supper is a remembrance for all Christians, and every believer should celebrate it. When the Lord Jesus broke the bread and shared it with the disciples, that represents His human body, and that is what we should remember. Many places in the Bible take significant meaning between leaven and unleavened bread, but the Lord used unleavened bread. The blood of the new covenant refers to the moment when they pierced His side, and blood and water came out of His pierced side. The blood is for cleansing, and the water represents water baptism. When they nailed the Lord Jesus to the cross, that is, for the sins of the world, they pierced the nails (the nails represent the sins of the world) through His flesh, and the sins stay under that wound (the wound covers the sins of the world).

2) พระเจ้าทรงตั้งพิธีระลึกที่ระลึก อาหารมื้อสุดท้ายที่คริสเตียนควรจำ และผู้มีความเชื่อทุกคนควรจะช่วยยินดีมัน เมื่อพระเยซูเจ้าได้ทรงหักขนมปังและได้แบ่งมันกับเหล่าสาวก นั้นมันเป็นตัวแทนของร่างมนุษย์ของพระองค์ และนั่นคืออะไรที่เราควรระลึกถึง ในหลายที่ในพระคัมภีร์กล่าวโดยเฉพาะความหมายระหว่างขนมปังมีเชื้อและขนมปังไร้เชื้อ แต่พระเจ้าได้ใช้ขนมปังไร้เชื้อ พระโลหิตแห่งพันธสัญญาใหม่นี้คือเมื่อพวกเขาได้เอาทวนแทงที่ซี่ข้างของพระองค์ และเลือดและน้ำได้ไหลออกมาจากรอยแทงด้านข้างของพระองค์ พระโลหิตเพื่อทำความสะอาด และน้ำคือการรับบัพติศมาในน้ำ เมื่อพวกเขาได้ตอกตะปูลงบนพระเยซูเจ้าที่กางเขน นั่นคือสำหรับบาปทั้งหลายในโลก ที่พวกเขาได้แทงเข้าไปกับตะปู (ตะปูคือบาปทั้งหลายของโลก) ได้ผ่านเนื้อของพระองค์ และบาปนั้นได้อยู่ภายใต้บาดแผลนั้น (บาดแผลได้คลุมบาปของโลก)

3) The Lord Jesus prays in Gethsemane. The Bible tells us that the Lord Jesus' soul was exceedingly sorrowful, and this is proof that He is one hundred percent human because only humans have soul and sorrow. During this time of sorrow, the Lord Jesus prays to the Father, and here is the proof of the conversation between Father and Son; also, it shows His obedience, that the Son will do according to the Father's will. We should take this as an example of obedience because even the Son was obedient. 4) The betrayal, arrest, and denial of the Lord Jesus. Judas, one of the disciples, betrays the Lord with a kiss, and the other eleven flee away. Peter

denies the Lord in the high priest's courtyard. They all fled, but only Peter denied the Lord. The Lord always has a way for all of us; we just need to look back and not let fear grip our souls.

3) พระเยซูเจ้าสวดในสวนเกทเสมีนี่ พระคัมภีร์ได้บอกเราว่าวิญญาณของพระเยซูเจ้าเป็นทุกข์อย่างมาก และในที่นี้คือข้อพิสูจน์ที่ว่าพระองค์เป็นมนุษย์ร้อยเปอร์เซ็นต์เพราะมีแต่มนุษย์ที่มีวิญญาณและเป็นทุกข์ ในช่วงเวลาของความเป็นทุกข์นี้ พระเยซูเจ้าสวดภาวนาถึงพระบิดา และนี่เป็นข้อพิสูจน์ถึงการสนทนาระหว่างพระบิดากับพระบุตร ด้วยกัน มันได้แสดงให้เห็นถึงความเชื่อฟังของพระองค์ นั่นว่าพระบุตรจะทำตามที่พระบิดาประสงค์ เราควรจะเอาสิ่งนี้เป็นตัวอย่างสำหรับการเชื่อฟังเพราะว่าแม้แต่พระบุตรยังได้มีความเชื่อฟัง 4) การทรมาน การจับกุม และพระเยซูเจ้าถูกปฏิเวธ ยูดาส คนหนึ่งในหมู่เหล่าสาวก ทรมานพระเจ้าด้วยจูบ และสาวกอื่นทั้งสิบเอ็ดได้หนีไป เปโตรปฏิเสธพระเจ้าที่คุกหาสน์ของมหาปุโรหิต ทุกคนหนีไป แต่มีเพียงเปโตรได้ปฏิเสธพระเจ้า พระเจ้าตลอดเวลามีทางออกให้เรา เราเพียงต้องมองกลับไปและอย่าให้ความกลัวจับวิญญาณของเรา

26 ¹ And it came to pass, when **Jesus** had finished all these words, **He** said to **His** disciples,

¹ และเมื่อเวลาผ่านไป เมื่อ **พระเยซู** ได้พูดคำเหล่านี้จบสิ้น **พระองค์** ได้พูดกับเหล่าสาวกของ **พระองค์**

² You know that after two days the Passover takes place, and the **Son of Man** is betrayed to be crucified.

² เจ้าจรรู้ว่าหลังจากผ่านปัสกาได้สองวัน และ **บุตร** ของ **มนุษย์** จะถูกมอบให้ถูกตรึงบนกางเขน

Comments 26:2. Here, the Lord Jesus expresses His sorrow and His care to His disciples. As a human, think how difficult it is to think about how you are going to die. The suffering of death as the Lord will take is beyond what humans can imagine in their minds. Humans all know they will die, but for God in a human body to know how He will die and leave all His chosen ones behind to face all the challenges in this world alone is difficult. The Lord knows how hard it is to face the trial and crucifixion, and in each moment, He knows they will crucify Him. The mocking that He will receive already happens in front of His eyes. The human nature in Him does not want to go through that suffering, but the love He has for humans is greater than His own suffering (See Verse 39). It is beyond the human mind to understand the separation of the body and soul, as human flesh does not know what that will be, but the Lord's human body knows what it means to be separated from the soul.

ความหมาย 26:2 ในที่นี้ พระเยซูเจ้าทรงแสดงความเศร้าของพระองค์และความเป็นห่วงของพระองค์ต่อเหล่าสาวกของพระองค์ ดังมนุษย์คิดว่ามันเป็นการยากเพียงใดที่รู้ว่า คุณจะตายอย่างไร ความทรมานในความตายดังที่พระเจ้าจะได้รับนั้นคือยากเกินกว่าที่มนุษย์จะสามารถคิดได้ในหัวของพวกเขา มนุษย์ทุกคนรู้ว่าพวกเขาจะต้องตาย แต่สำหรับพระเจ้าในร่างมนุษย์ที่รู้ว่าพระองค์จะตายอย่างไรและสิ่งที่จะพระองค์ทรงเลือกเบื้องหลังแผนการทดลองในโลกตามลำพังนั้นเป็นการยาก พระเจ้ารู้ว่าเป็นการยากที่จะเผชิญกับสิ่งนี้การทดลองและการถูกตรึงบนกางเขน และในแต่ละขณะ พระองค์ทรงทราบว่าพวกเขาจะตรึงพระองค์บนกางเขน การเหยียดหยามนั้นที่พระองค์จะได้รับนั้นได้เกิดขึ้นต่อหน้าพระองค์แล้ว ธรรมชาติของมนุษย์ในพระองค์ทำให้พระองค์ไม่ต้องการผ่านไปยังการทรมานนั้น แต่ความรักที่พระองค์มีต่อมนุษย์นั้นมากกว่าการทรมานของพระองค์ (มองข้อที่ 39) มันคือเกินกว่ามนุษย์จะเข้าใจการแยกของร่างกายและวิญญาณ ดังธรรมชาติของมนุษย์นั้นไม่รู้ว่าจะเป็นอย่างไร แต่พระเจ้าในร่างของมนุษย์รู้ว่ามีอะไรที่ว่าจะแยกจากวิญญาณ

“You know that after two days the Passover comes.” The Passover day is on Nisan 14, which is a Thursday, and the feast of the unleavened bread starts on Nisan 15, which is the evening of Thursday. Then, when the Lord says, “After two days the Passover comes,” He means that the time in this verse was Nisan 12, which was in fact, a Tuesday.

“เจ้าจรรู้ว่าหลังจากผ่านปัสกาได้สองวัน” วันปัสกา คือนิสสัน 14 ซึ่งเป็นวันพฤหัสบดี และเทศกาลขนมปังไร้เชื้อเริ่มต้นในวันนิสสัน 15 ซึ่งเป็นเวลาเย็นของวันพฤหัสบดี เมื่อพระเจ้าทรงกล่าวไว้ “หลังจากผ่านปัสกาได้สองวัน” พระองค์หมายถึงถึงนั้นคือเวลาในที่ข้อนี้คือนิสสัน 12 ซึ่งจริงแล้ว คือวันอังคาร

³ Then were gathered together the chief priests, and the elders of the people, into the courtyard of the high priest, who was called Caiaphas;

³ แล้วได้ชุมนุมกันพวกปุโรหิตใหญ่ และพวกผู้ใหญ่ของประชาชน ยังที่พักของปุโรหิตใหญ่ ซึ่งมีชื่อว่าคายาฟัส

⁴ and they took counsel together that they might seize **Jesus** by deceit and kill.

⁴ และพวกเขาได้ปรึกษาร่วมกันนั้นว่าจะจับ **พระเยซู** โดยกลอุบายและฆ่า

Comments 26:4. In this verse, it tells all humans to think twice about what they are planning to do. The Lord knows ahead of time what humans are thinking to do. He knows the evil plan, but He is not changing it. The Lord will walk through it; He will not change what they want to do because that is what He came for.

ความหมาย 26:4 ในข้อนี้ มันบอกมนุษย์ทั้งหลายเพื่อให้คิดสองครั้งเกี่ยวกับว่าอะไรที่พวกเขาได้วางแผนจะทำ พระเจ้ารู้ล่วงหน้าว่ามนุษย์คิดจะทำอะไร พระองค์รู้ถึงแผนชั่วร้าย แต่พระองค์จะไม่เปลี่ยนมัน พระเจ้าจะเดินเข้าไป พระองค์จะไม่เปลี่ยนอะไรที่พวกเขาต้องการทำเพราะว่าสิ่งนั้นนั่นคืออะไรที่พระองค์ได้มาเพื่อ

⁵ But they said, Not during the feast, for fear that a riot might arise among the people.

⁵ แต่พวกเขาพูดว่า อย่าทำในระหว่างเทศกาล เพราะกลัวว่าฝูงชนจะก่อความวุ่นวาย

Comments 26:5. Do not forget that in the Bible, people regard the Lord Jesus as a teacher. Therefore, if they take the teacher, it can create problems among people's minds. The teacher is in a higher position than the common people, just by the culture being taught.

ความหมาย 26:5 อย่าลืมนั่นว่าในพระคัมภีร์ ประชาชนคิดเกี่ยวกับพระเยซูเจ้าว่าเป็นพระอาจารย์ ดังนั้น ถ้าพวกเขาจับพระอาจารย์ มันสามารถสร้างปัญหาในความคิดของประชาชน พระอาจารย์มีตำแหน่งสูงกว่าคนธรรมดา เป็นเพียงพระเพตีที่ได้สอน

⁶ And Jesus having been in Bethany, in the house of Simon the leper,

⁶ และเมื่อ พระเยซู อยู่ในเบตทานี ในบ้านของไซมอนคนโรคเรื้อน

Comments 26:6. The event described in this chapter in verses 6 to 13 is the same event as described in Mark 14:3-9, but a different event than in Luke 7:37-39 and in John 12:1-8. We have to think that when the Lord tells humans, one will understand one way, and another one will understand another way; same situation, different angle of looking, small little details might be different, but still word-by-word dictation from the Holy Spirit. The Bible is dictated word-by-word by the Holy Spirit, but each writer gets the way to write for a different purpose. Each author has the words to put down from the Holy Spirit, but for working in different ways. However, remember as well that the Lord will not force understanding on a person. He tells the person to write, and when the person writes down, it will be from a different perspective as looking from the left and right, but coming out to understand the same thing for people out there who will read. It is for a different purpose that the Lord allows it to be different; one gets more details than another, and one gets different details from the same thing. This also proves that it is the work of the Holy Spirit since two people receive the same story without copying from each other. However, there are small different details for people to think about, but there is no different meaning. Word by word telling, but each gospel has its own purpose; word by word, but the purpose is different. Matthew never copied anything from the Gospel of Mark. Matthew had a heart that was willing to do all the work, and his work is all original from the Holy Spirit.

ความหมาย 26:6 เหตุการณ์ที่ได้อธิบายในบทนี้ในข้อ 6 ถึง 13 เป็นเหตุการณ์เดียวกันกับมาระโก 14:3-9 แต่แตกต่างเหตุการณ์ใน ลูกา 7:37-39 และใน ยอห์น 12:1-8 เราต้องคิดนั่นว่าเมื่อพระเจ้าบอกต่อมนุษย์ แต่ละคนเข้าใจแตกต่างกันไป และอีกคนจะเข้าใจในอีกทางหนึ่ง สถานการณ์เดียวกัน การมองต่างมุมกัน ข้อปลีกย่อยเล็กน้อยอาจต่างกัน แต่ยังคงคำแต่ละคำพูดมาจากการชี้แนะของพระวิญญาณบริสุทธิ์ พระคัมภีร์ได้เป็นการบอกคำต่อคำโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ แต่ผู้เขียนแต่ละคนที่ได้รับการเขียนมีความประสงค์ต่างกันไป ผู้เขียนแต่ละคนได้รับจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ แต่จุดประสงค์ต่างกันไป อย่างไรก็ตาม จำไว้ว่าพระเจ้าจะไม่บังคับความเข้าใจบนผู้ใด พระองค์บอกคนเพื่อให้เขียน และเมื่อผู้เขียนเขียนลง มันจะมีความแตกต่างในแง่มุมมองจากทางซ้ายและทางขวา แต่ความเข้าใจจะออกมาเป็นเช่นเดียวกันสำหรับผู้ที่จะอ่าน มันคือสำหรับความแตกต่างนั้น มันมีจุดประสงค์ที่พระเจ้าให้มีความแตกต่าง คนหนึ่งได้รับรายละเอียดมากกว่าอีกคนหนึ่ง และแต่ละคนได้รับรายละเอียดแตกต่างกันไปจากสิ่งเดียวกัน สิ่งนี้ด้วยกันได้เป็นข้อพิสูจน์ว่าเป็นงานของพระวิญญาณบริสุทธิ์เมื่อคนสองคนได้รับเรื่องเดียวกันโดยไม่ได้ออกเสียงจากกัน อย่างไรก็ตาม สิ่งแตกต่างเล็กน้อยก็เพื่อให้คนคิดเกี่ยวกับ แต่ที่นั่นไม่มีความแตกต่างในความหมาย คำต่อคำที่บอก แต่ในหนังสือแต่ละเล่มมันมีจุดประสงค์ในตนเอง คำต่อคำ แต่จุดประสงค์ต่างกัน มัทธิวไม่เคยลอกเสียงใจจากหนังสือของมาระโก มัทธิวนั้นได้มีใจที่ต่อต้องการจะทำงานทั้งหมด และงานของท่านเป็นงานต้นฉบับจากพระวิญญาณบริสุทธิ์

“In the house of Simon the leper.” Simon the leper, as it says, has leprosy from his head to his heel; he is full of leprosy, and people have rejected him, but the Lord associates with this leper. In human's eyes, this is unclean because in the Old Testament and the New Testament, leprosy is unclean. We should remember that the leper was treated and thought of as an outcast; you don't associate with the outcasts. The purpose of the Lord's coming is to show love and mercy. He comes for the people that nobody wants, but He is with them. This verse should teach people not to look down on anyone in any condition; the Lord comes for all.

“ในบ้านของซีโมนคนโรคเรื้อน” ซีโมนคนโรคเรื้อน ตามที่มันบอก ได้มีโรคเรื้อนจากหัวถึงเท้าของเขา คือเขาเต็มไปด้วยโรคเรื้อน และเขาได้เป็นที่รังเกียจต่อผู้คน แต่พระเจ้าได้มีส่วนร่วมกับคนโรคเรื้อนคนนี้ ในสายตาของมนุษย์ นี่คือการไม่สะอาดเพราะในพระคัมภีร์พันธสัญญาเดิมและในพระคัมภีร์พันธสัญญาใหม่ โรคเรื้อนเป็นสิ่งที่ไม่สะอาด เราควรจะทำให้นั้นว่าเป็นโรคเรื้อนนั้นได้รับการถือว่าและได้เป็นความคิดว่าเป็นผู้ถูกขับไล่ คุณไม่มีส่วนร่วมด้วยกับพวกที่ถูกขับไล่ จุดประสงค์ในการมาของพระเจ้าก็เพื่อแสดงความรักและเมตตา พระองค์มาเพื่อคนนั้นที่ไม่มีใครต้องการ แต่พระองค์อยู่กับพวกเขา ข้อนี้ได้อธิบายว่าอย่ามองต่ำต่อผู้ใดในทุกสถานะ พระเจ้ามาเพื่อทุกคน

⁷ a woman came to **Him**, having an alabaster earthenware pot of fragrant oil of great value, and she poured it on **His** head as **He** reclined.

⁷ ผู้หญิงได้มายัง **พระองค์** มีผอบหยัสดินมีน้ำมันหอมราคาแพงมาก และเธอได้เทมันลงบนศีรษะของ **พระองค์** เมื่อ **พระองค์** ได้นั่งอยู่ที่โต๊ะ

Comments 26:7. Q: Who is this woman? **A:** In this place, it just wants to let us know that this commoner sinner wants to glorify the Lord for what she can afford to do. This is the way she wants to glorify and show people that she worships the Lord. This woman was just a commoner among people, but for what she acted, she is no longer a commoner; we all know about her actions and how she glorified the Lord.

“She poured it on His head as He reclined.” This is part of their culture to show honor to a person. Normally, it is done to the elders, but the Lord was not an elder yet, so it is a respect that she shows in front of other people’s eyes to see.

ความหมาย 26:7 คำถาม: ผู้หญิงคนนี้เป็นใคร? **คำตอบ:** ในที่นี้ มันเพียงต้องการบอกให้เราเห็นว่าคนบาปธรรมดาคนนี้ต้องการบูชาพระเจ้าด้วยอะไรที่เธอสามารถทำ วิธีนี้เธอต้องการทำการบูชาและแสดงให้ทุกคนเห็นว่าเธอบูชาพระเจ้า หญิงผู้นี้เป็นเพียงคนธรรมดาในกลุ่มคน แต่สำหรับสิ่งที่เธอได้ทำ เธอหาใช้คนธรรมดาอีกต่อไป เราทั้งหมดรู้เกี่ยวกับการกระทำของเธอและอย่างไรที่เธอได้บูชาพระเจ้า

“เธอได้เทมันลงบนศีรษะของพระองค์เมื่อพระองค์ได้นั่งอยู่ที่โต๊ะ” นี้ในวัฒนธรรมของพวกเขาเป็นการแสดงความเคารพต่อบุคคลนั้น ปกติแล้ว มันได้ทำต่อผู้สูงอายุ แต่พระเจ้าในขณะนั้นยังไม่ใช่ว่าผู้สูงอายุ ดังนั้นมันคือความเคารพที่เธอได้ทำต่อหน้าผู้คนให้เห็น

⁸ Then having seen, the disciples became indignant, saying, For what purpose is this waste?

⁸ แล้วเมื่อได้เห็น เหล่าสาวกได้รู้สึกไม่พอใจ พูดว่า ทำสิ่งไร้ประโยชน์นี้เพื่อประการใดเล่า?

⁹ For this could have been sold for much, and have been given to the poor.

⁹ เพราะสิ่งนี้สามารถขายได้เงินมาก และให้แก่ผู้ยากจน

¹⁰ But **Jesus** perceiving it said to them, Why do you trouble the woman? For she has done a beautiful work to **Me**.

¹⁰ แต่ **พระเยซู** รับรู้มันจึงได้พูดกับพวกเขาว่า ทำไมจึงสร้างความยุ่งยากให้แก่หญิงผู้นี้? เพราะเธอทำสิ่งที่ดีให้แก่ **เรา**

Comments 26:10. When the verse says, “She has done a beautiful work,” the Lord already prepares the disciples for the things to come. The Lord has seen that quarrels will come between them (each individual has their own opinion of all things), but the purpose of saying, “She has done a beautiful work,” is to bring unity. For what the Lord has told them, they will talk among themselves. The Lord wants unity between them, to bind them together, and to start working.

ความหมาย 26:10 เมื่อในข้อนี้เองบอกว่า “เธอทำสิ่งที่ดี” พระเจ้าได้เตรียมเหล่าสาวกสำหรับสิ่งที่จะเกิดขึ้น พระเจ้าได้มองเห็นวาระระหว่างพวกเขา การวิวาทจะมา (แต่ละคนมีความเห็นของตนในทุกอย่าง) แต่จุดประสงค์ที่พูดว่า “เธอทำสิ่งที่ดี” คือทำให้เกิดความสามัคคี สำหรับอะไรที่พระเจ้าได้บอกพวกเขา นั้น พวกเขาจะพูดระหว่างกันและกัน พระเจ้าต้องการให้มีความสามัคคีระหว่างพวกเขา เพื่อผูกมัดพวกเขาเข้าด้วยกัน และเพื่อเริ่มทำงาน

¹¹ For you have the poor always with you; but **Me** you do not have always.

¹¹ เพราะพวกเจ้าตลอดเวลาจะมีคนยากจนอยู่กับเจ้า แต่ **เรา** พวกเจ้าจะไม่มีอยู่ด้วยตลอดเวลา

¹² For this woman in pouring this fragrant oil on **My** body, she did it for **My** burial.

¹² เพราะในการที่ผู้หญิงคนนี้น้ำมันนั้นบนร่าง **ของเรา** เธอได้ทำมันเพื่อเตรียมการฝังศพ **ของเรา**

Comments 26:11-12. For verse 11, the meaning is completely given. In verse 12, when she poured the ointment for preparing, she did what the Lord had put in her heart because her heart was clean. She may be a sinner, but in her heart, she was clean because no one would care about the deeds of the Lord; then and now, it is the same. The

Lord can perform many miracles, but in a flash, all are forgotten. They have seen miracles, but they still crucified the Lord; many miracles have been shown, but they have not worked in the hearts of the people there. Comparatively, this woman comes without a miracle shown to her, while the rest have had many miracles shown to them, but their hearts were not opened, and none of them cared about what would happen.

ความหมาย 26:11-12 สำหรับข้อ 11 ความหมายคือได้ให้สมบูร์ณแล้ว ในข้อ 12 เมื่อเธอได้แน่วมั่นสำหรับการตระเตรียม เธอได้ทำอะไรที่พระเจ้าได้ใส่ในใจของเธอเพราะใจของเธอสะอาด เธออาจจะเป็นคนบาป แต่ในใจของเธอ เธอได้เป็นคนสะอาดเพราะไม่มีใครจะสนใจในสิ่งที่พระเจ้าทำในอดีตและปัจจุบัน มันก็เช่นเดียวกัน พระเจ้าสามารถทำนายสำคัญหลายประการ แต่ในทันที ทั้งหมดก็ได้ถูกลืม พวกเขาได้เห็นสิ่งพิเศษ แต่พวกเขาก็ยังได้ตรึงพระเจ้าบนกางเขน ได้ทำสิ่งพิเศษหลายอย่าง แต่พวกเขาไม่มีผลในใจของคนในที่นี้ อย่างเปรียบเทียบ หญิงผู้ขึ้นมาโดยที่ไม่ได้รับสิ่งพิเศษกับเธอ ในขณะที่พวกที่เหลือได้มีสิ่งพิเศษหลายอย่างแสดงแก่พวกเขา แต่ใจของพวกเขาไม่ได้เปิด และไม่มีใครได้สนใจเกี่ยวกับว่าได้มีอะไรเกิดขึ้น

13 Truly I say to you, Wherever this gospel shall be proclaimed in the whole world, that also which this woman has done will be spoken of for a memorial of her.

¹³ จริงๆแล้ว **เรา** จะบอกแก่เจ้า ที่ได้ก็ตามที่ข่าวดีนี้จะได้อ่านในทั้งโลก ด้วยกันสิ่งนั้นซึ่งผู้หญิงคนนี้ได้ทำจะได้มีการพูดถึงเพื่อเป็นการระลึกถึงเธอ

Comments 26:13. This passage about this woman will be an example for people of the way they should come to the Lord, with a clean heart to glorify the Lord.

ความหมาย 26:13 คำกล่าวเกี่ยวกับผู้หญิงคนนี้ในข้อนี้จะเป็นอย่างสำหรับคนถึงวิธีที่พวกเขาควรจะมาหาพระเจ้า ด้วยใจสะอาดเพื่อบูชาพระเจ้า

14 Then one of the twelve, the one being called Judas Iscariot, went to the chief priests;

¹⁴ แล้วคนหนึ่งสิบสอง คนที่ได้มีชื่อว่าจูดาส อิสคาริโอท ได้ไปยังมหาปุโรหิตใหญ่

15 he said, What are you willing to give me, and I will betray Him to you? And they appointed to him thirty pieces of silver.

¹⁵ เขาได้พูดว่า ท่านจะให้อะไรแก่เรา และเราจะทรยศ **พระองค์** ให้แก่ท่าน? และพวกเขาได้ให้เงินแผ่นให้เขาสามสิบแผ่น

16 And from that time, he sought an opportunity to deliver Him to them.

¹⁶ และจากเวลานั้นเป็นต้นไป เขาได้หาโอกาสที่จะมอบ **พระองค์** ให้แก่พวกเขา

Comments 26:14-16. This is just to support the old prophecy; the price of the Savior has been set to fulfill what has been spoken. The Lord has come to fulfill the Father's will to bring humans to glorify the Father.

ความหมาย 26:14-16 ในที่นี้เพื่อสนับสนุนคำทำนายโบราณ ราคาของพระผู้ช่วยที่ได้ตั้งไว้ก็สำเร็จตามอะไรที่ได้พูดไว้ พระเจ้าได้มาเพื่อให้สำเร็จสิ่งที่พระบิดาประสงค์เพื่อจะนำมามนุษย์มาบูชาพระบิดา

17 Now on the first day of the unleavened bread the disciples came to Jesus, saying, Where do Thou wish that we should prepare for Thee to eat the Passover?

¹⁷ เวลานั้นเป็นวันแรกของเทศกาลขนมปังไร้เชื้อเหล่าสาวกได้มายัง **พระเยซู** พูดว่า ที่ใดที่ **พระองค์ท่าน** นั้นต้องการให้เราจัดให้แก่ **พระองค์ท่าน** เพื่อกินปัสกา?

Comments 26:17. “On the first day of the unleavened bread,” what the disciples came to ask refers to the plan of making ready. The disciples came to ask before the Passover started because the Passover has many rules, and they have to prepare for it. During the feast, they cannot prepare because they can't do work. This part of the verse occurs on the first day before the Passover starts, but it isn't the Passover yet, for this part refers to the preparation day (Nisan 13 at sunrise and Nisan 14 until twilight).

ความหมาย 26:17 “วันแรกของเทศกาลขนมปังไร้เชื้อ” อะไรที่เหล่าสาวกได้มาถามนี้เกี่ยวกับแผนงานที่จะทำ เหล่าสาวกได้มาถามก่อนปัสกาจะเริ่ม เพราะเทศกาลกินขนมปังไร้เชื้อได้มีกฎมากมาย และเพื่อว่าพวกเขาจะได้มีเวลาเตรียมสำหรับมัน เพราะว่าในขณะเทศกาลพวกเขาไม่สามารถทำงานได้ ส่วนนี้ของข้อเกิดขึ้นบนวันแรกก่อนที่ปัสกาเริ่ม แต่มันยังไม่ใช่ปัสกา สำหรับในส่วนนี้คือวันเตรียมตัว (นีสาน 13 เมื่อตะวันขึ้นและนีสาน 14 เมื่อตะวันตก)

Leviticus 23:5-6 says, “In the first month, on the fourteenth day of the month at twilight is the Lord's Passover. And on the fifteenth day of the same month is the Feast of the Unleavened Bread.” The Passover day was Nisan 14 (Thursday). The unleavened bread celebration lasted seven days, starting on the fifteenth day of the first month, that is, Nisan 15. The Passover is also called the Feast of the Unleavened Bread. Normally, the preparation for the Passover was done during Nisan 13 and 14, and it had to be finalized by the end of Nisan 14 (before the sun

went down). The preparations for the Passover started with the sending of the disciples on Nisan 13 (on Wednesday) to get the place. Afterward, the meal preparations were performed all day during Nisan 14 (Thursday). All the things that had to be prepared had to be finished before the sun went down that day (Nisan 14) to follow the law. The Lord Jesus and His disciples ate the Passover meal after sundown on Thursday evening (See verse 20; the twilight of the fourteenth day of the first month), which is now, in fact, Nisan 15 (the day ends at sundown and a new day starts).

เลขีนิติ 23:5-6 กล่าวว่า "ในเดือนแรก ในเวลาเย็นของวันที่สิบสี่ของเดือนเมื่อตะวันตกเป็นวันเทศกาลปัสกาของพระเจ้า และวันที่สิบห้าของเดือนเดียวกันเป็นงานฉลองขนมปังไร้เชื้อ" วันปัสกาเองคือนิสาน 14 (วันพฤหัสบดี) เทศกาลขนมปังไร้เชื้อเองได้นานเจ็ดวัน เริ่มต้นวันที่สิบห้าของเดือนแรก นั่นคือ นิสาน 15 เทศกาลปัสกาที่ได้เรียกว่าเทศกาลขนมปังไร้เชื้อ ปกติแล้ว การเตรียมสำหรับปัสกาทำในนิสาน 13 และนิสาน 14 และมันจะต้องได้เตรียมให้เสร็จในนิสาน 14 (ก่อนตะวันตก) การเตรียมสำหรับ ปัสกาได้เริ่มจากส่งเหล่าสาวกในนิสาน 13 (วันพุธ) เพื่อเตรียมสถานที่ หลังจากนั้น เตรียมอาหารซึ่งจะได้อำนาจในวันในนิสาน 14 (วันพฤหัสบดี) ทุกสิ่งที่เตรียมต้องเสร็จก่อนตะวันตกวันนั้น (นิสาน 14) เพื่อให้เป็นไปตามกฎ พระเยซูเจ้าและเหล่าสาวกของพระองค์ได้กินปัสกาลหลังตะวันตกวันตอนเย็นของวันพฤหัสบดี (มองในข้อ 20 ตะวันตกของวันที่สิบสี่ของเดือนแรก) ซึ่งเวลานี้อย่าง ตามจริงแล้ว นิสาน 15 (วันจบเมื่อตะวันตกและวันใหม่เริ่มต้น)

The Lord Jesus was crucified the following afternoon (on Friday), which was still Nisan 15, the same day when the Lord instituted the Lord's Supper. Because the Bible calls Him the Passover Lamb, then He must be crucified on this day; how can the Bible call Him the Passover Lamb if He is not crucified on that day? Joseph of Arimathea took the Lord Jesus down from the cross (See Matthew 26:57-60; Mark 15:43) on the same day (Nisan 15) but did not do the burial on that day. He wrapped Him in a clean linen cloth, but the traditional burial is more than that. Joseph took the Lord Jesus from the cross, wrapped Him in a clean linen cloth, put Him in his prepared tomb, and closed the tomb with the rock (he rolled a great stone to close the entrance of the tomb). He couldn't do more preparation than that since they were not allowed to do any ordinary work on this day, and the next day was a Sabbath day. The Lord Jesus rose on Sunday morning, which is Nisan 17.

พระเยซูเจ้าได้ถูกตรึงบนกางเขนปลายของวันต่อมา (วันศุกร์) ซึ่งยังเป็นนิสาน 15 วันเดียวกันเมื่อพระเจ้าได้ตั้งพิธีศีลระลึก เพราะพระคัมภีร์เรียกพระองค์ว่าเป็นลูกแกะของปัสกา ดังนั้นพระองค์จึงต้องถูกตรึงในวันนี้ พระคัมภีร์จะเรียกพระองค์ว่าเป็นลูกแกะของปัสกาได้อย่างไรหากพระองค์ไม่ถูกตรึงในวันนี้? โยเซฟชาวบ้านอาริมาเธียได้นำพระเยซูเจ้าลงจากกางเขน (มองในมัทธิว 26:57-60 มาระโก 15:43) ในวันเดียวกัน (นิสาน 15) แต่ไม่ได้ทำการฝังในวันนั้น เขาเพียงได้ใช้ผ้าปูนิตะอาดพันหุ้มพระองค์ไว้ แต่ตามประเพณีการฝังศพมีมากกว่านี้ โยเซฟได้นำพระเยซูเจ้าจากกางเขน ได้พันพระองค์ในผ้าลินินสะอาด วางพระองค์ในหลุมศพของเขาที่เขาได้เตรียมไว้ และได้ปิดหลุมศพด้วยก้อนหิน (เขาได้กลิ้งหินก้อนใหญ่เพื่อเปิดทางเข้าของหลุมศพ) เขาไม่สามารถเตรียมมากกว่านี้เพราะวันนั้นพวกเขาไม่ได้รับอนุญาตให้ทำงานอื่น และวันรุ่งขึ้นเป็นวันปัสกา พระเยซูเจ้าที่ฟื้นพระชนม์เข้าวันอาทิตย์ ซึ่งเป็นนิสาน 17

Then, the Lord Jesus stayed in the heart of the earth from Nisan 15 until Nisan 17, which was three days and three nights. Using the ray of the sun to count days and nights, when the sun goes down (no light of the sun), that is considered the end of a day and the start of a new day. The light end of Thursday night counts as the beginning of a new day (Friday). Even if the event happened at the end of the day, you must count from the beginning when that day started, not from the point of the action that happened. In this way, Nisan 15 started on Thursday evening, and Nisan 17 ended on Sunday evening. As a result, there are three nights and three days covered. For God, the sunset is the point of action, but people count by the action of people.

แล้ว พระเยซูเจ้าได้อยู่ในใจของโลกจากนิสาน 15 จนถึงนิสาน 17 ซึ่งเป็นเวลาสามวันและสามคืน ใช้แสงตะวันเพื่อนับวันและคืน เมื่อตะวันตก (ไม่มีแสงอาทิตย์) นั่นได้ถือว่าสิ้นสุดของวันและเริ่มวันใหม่ แสงสว่างหยุดในคืนนั้นของวันพฤหัสบดีมันจะถือวันใหม่เริ่มต้น (วันศุกร์) ถึงแม้ว่าเหตุการณ์ได้เกิดขึ้นตอนจบของวัน คุณต้องนับจากเริ่มต้นของวันนั้นเรจเริ่มต้น ไม่ใช่จากการกระทำนั้นทำเกิดขึ้น ในกรณีนี้ นิสาน 15 เริ่มจากเย็นวันพฤหัสบดี และนิสาน 17 จบในเย็นวันอาทิตย์ ผลสรุปคือ ที่นั่นคือครอบคลุมสามคืนและสามวัน สำหรับพระเจ้าผู้เป็นเจ้า ตะวันคือจุดนับ แต่นับตามการกระทำของคน

¹⁸ And **He** said, Go into the city to a certain man, and say to him, The **Teacher** says, **My** time is near; **I** will keep the Passover at **your** house with **My** disciples.

¹⁸ และ **พระองค์** ได้พูดว่า ไปในเมืองหาชายผู้หนึ่ง และบอกแก่เขาว่า **พระอาจารย์** พูดว่า เวลา **ของเรา** อยู่ที่มีแล้ว **เรา** จะกินปัสกาที่บ้านของเจ้ากับเหล่าสาวกของ **เรา**

Comments 26:18. Notice that the disciples just went and told "The Teacher." All the people recognized the Lord Jesus as a Teacher. A teacher has a reputation above all the common people. The Lord Jesus is the true Teacher of

humans. He teaches humans to have the true life inside of them. This person will feel privileged to host the Teacher. He wholeheartedly wants to do it, and it is not by force. It brings joy to these people to host the Passover for the Teacher.

“A certain man” was just a simple man whose heart was opened, and the Lord saw that heart. That is why He sent the disciples to tell one thing: The Teacher wants to have the Passover at your house.

ความหมาย 26:18 สังเกตดูนั่นว่าเหล่าสาวกเพียงไปและได้บอกว่า “พระอาจารย์” ประชาชนทั้งหมดได้รู้จักพระเยซูเจ้าว่าเป็นพรอจารย์ ครุมีฐานะพิเศษเหนือคนธรรมดา พระเยซูเจ้าคือพระอาจารย์ที่แท้จริงสำหรับมนุษย์ พระองค์สอนมนุษย์ให้มีชีวิตที่แท้จริงภายในพวกเขา คนนี้จะรู้สึกว่าเป็นสิทธิพิเศษที่จะเป็นเจ้าภาพให้พระอาจารย์ เขาเป็นผู้ที่ใจที่ทั้งสิ้นต้องการที่จะทำมัน และมันไม่ได้โดยการบังคับใช้ มันนำความสุขให้กับคนที่จะเป็นเจ้าภาพเทศกาลปัสกาเหล่านี้สำหรับพระอาจารย์

“คนผู้นั้น”; เพียงแค่เป็นผู้ชายธรรมดาซึ่งได้มีใจที่เปิดกว้าง และพระเจ้าได้เห็นหัวใจนั้น นั่นคือทำไมพระองค์ได้ส่งเหล่าสาวกเพื่อบอกสิ่งหนึ่ง พระอาจารย์ต้องการที่จะมีปัสกาที่บ้านของเจ้า

¹⁹ And the disciples did as **Jesus** appointed them, and **prepared** the Passover.

¹⁹ และเหล่าสาวกได้ทำตามที่ **พระเยซู** ได้บอกพวกเขา และได้เตรียมปัสกาเป็นที่เรียบร้อย

²⁰ Now **evening** being come, **He** was **reclining** with the twelve disciples;

²⁰ เมื่อตกเย็น **พระองค์** ได้นั่งอยู่ที่โต๊ะกับเหล่าสาวกทั้งสิบสองคน

²¹ and as they were eating, **He** said to them, **Truly I say to you**, that one of you **will** betray **Me**.

²¹ และเมื่อพวกเขากำลังกินอาหารอยู่ **พระองค์** ได้พูดกับพวกเขาว่า จริงๆแล้ว **เรา** บอกแก่เจ้า นั้นว่าคนหนึ่งเ็นพวกเจ้าจะทรยศต่อ **เรา**

Comments 26:21. This verse indicates that the Lord told His disciples, but He never revealed the name; even if the person will do bad things, the Lord will never reveal it. Whatever they know, they cannot do anything about it, but they can cause damage. If the Lord mentioned who would betray Him, all the disciples would go over that person and make the things that had to happen to be affected and not happen as it was written.

ความหมาย 26:21 ในข้อนี้ได้ชี้บอกนั่นว่าพระเจ้าได้บอกพวกสาวกของพระองค์ แต่พระองค์ไม่เคยได้เปิดเผยชื่อ แม้ว่าคนที่ทำสิ่งที่ไม่ดี พระเจ้าจะไม่เปิดเผยมัน อะไรที่พวกเขาทำ พวกเขาไม่สามารถทำอะไรเกี่ยวกับมัน แต่พวกเขาสามารถทำให้เกิดความเสียหาย ถ้าพระเจ้าได้กล่าวว่าจะทรยศต่อพระองค์ เหล่าสาวกทั้งหมดจะไปว่าบุคคลนั้นและทำให้สิ่งที่จะเกิดขึ้นนั้นได้รับผลกระทบและไม่เกิดขึ้นตามที่มันได้เขียนไว้

²² And **being** grieved exceedingly, they began to say to **Him**, each one, Is it I, **Lord**?

²² และได้มีความเศร้าเป็นอย่างมาก พวกเขาได้เริ่มพูดกับ **พระองค์** แต่ละคน ใช่ข้าพเจ้าหรือไม่ **พระผู้เป็นเจ้า**?

Comments 26:22. This verse shows the natural way humans are: they always want to know more, just want to know.

ความหมาย 26:22 ข้อเขียนนี้แสดงให้เห็นวิถีธรรมชาติในมนุษย์คือ ตลอดเวลาพวกเขาต้องการรู้เพิ่มเติม เพียงแค่อยากจะรู้

²³ And **answering He** said, **The one having** dipped the hand with **Me** in the dish, the same **will** betray **Me**.

²³ และ **พระองค์** ได้ตอบว่า เขาผู้ที่ได้จุ่มมือกับ **เรา** ในถ้วย เป็นผู้เดียวกันที่จะทรยศต่อ **เรา**

Comments 26:23. The Lord gave them a hint, but He did not give specifics. As the Passover was set in the past, a long table will be set, and all the food will be on the table. Everybody will come to join the meal together as one; it is a bond between people. You share the same table, share the same bowl of food, share as unity, as a family. The Lord’s Supper is done the same way: set the food on the table, and all the disciples and the Lord will join the same table, a long table, and it will have a bowl in the middle, and each one will take from it. That is why the relationship between Him and the disciples is as tight as one family; they share the meal in the middle of the table. The Lord treated His disciples as one family, and all of them dipped their hands together with the Lord in one bowl, which is why the Lord said that the one who dipped from the same plate as Him would betray Him. The saying “the one having dipped the hand with Me in the dish” tells that one of the disciples will betray Him, but the Lord doesn’t identify him here clearly.

ความหมาย 26:23 พระเจ้าได้ให้คำแนะนำแก่เขา แต่พระองค์ไม่ได้ให้โดยเฉพาะ วิธีปัสกาที่ตั้งอยู่ในอดีตที่ผ่านมา ใต้ยาวจะได้รับการตั้ง และอาหารทุกอย่างจะอยู่บนโต๊ะ ทุกคนจะมาเข้าร่วมรับประทานอาหารร่วมกันเป็นหนึ่ง มันเป็นความผูกพันระหว่างคน คุณร่วมโต๊ะเดียวกัน แบ่งปันขนม

เดียวกันของอาหารร่วมกัน เป็นความสามัคคี ตั้งเป็นครอบครัว พิธีลึกลับระลึกถึงองค์พระเจ้าได้ทำไว้เดียวกัน ตั้งอาหารบนโต๊ะ และเหล่าสาวกของทั้งหมดและพระเจ้าทรงเข้าร่วมโต๊ะเดียวกัน โต๊ะยาว และมันก็จะมีขนมอยู่ตรงกลาง และแต่ละคนจะตักจากมัน นั่นคือทำไมความสัมพันธ์ระหว่างพระองค์กับเหล่าสาวกมันคงตั้งเป็นครอบครัวหนึ่ง พวกเขาแบ่งอาหารบนโต๊ะตรงกลาง พระเจ้าได้ถือเอาเหล่าสาวกของพระองค์เป็นครอบครัวเดียวกัน และพวกเขาทุกคนได้จุ่มมือของพวกเขาที่พระเจ้าจากตรงกลาง ซึ่งคือทำไมพระเจ้าได้ตรัสนั้นว่าเป็นผู้หนึ่งที่ได้จุ่มจานเดียวกันกับพระองค์ จะทรยศพระองค์ คำที่พูดว่า "เขาซึ่งได้จุ่มมือของเขากับของเราในขาม" บอกละนั่นว่าหนึ่งในเหล่าสาวกจะทรยศต่อพระองค์ แต่พระเจ้าไม่ได้ชี้ตัวเขาออกมาชัดเจนในที่นี้

For the Lord's Supper, there was a table, but no chairs, all sat on the floor during the Passover. Each disciple had his own individual bowl and took food from the big bowl on the table. "The one having dipped the hand with Me in the dish," here, the Lord means the one that shares with Him from the bowl (dish) in the middle of the table. The Lord Jesus did not identify the one here; He just told them that it was one of the disciples. At that time, the Lord did not want to reveal the person who would betray Him, but everyone was there; the ear had heard the Lord's warning that one of them would betray Him. The person who will betray heard the Lord but ignored and went to do the great sin anyhow. It is not the Lord who chose; even though he heard, he still went to do it by his own will. This is when humans want to sin; even though they hear the voice of the Lord inside, they still go to do against it.

สำหรับอาหารมื้อเย็นของพระเจ้า ที่นั่นไม่มีโต๊ะ แต่ไม่มีเก้าอี้ ทั้งหมดนั่งอยู่บนพื้นในช่วงเทศกาลปัสกา สาวกแต่ละคนมีชามของตัวเองและได้เอาอาหารจากชามขนาดใหญ่บนโต๊ะ "เขาซึ่งจุ่มมือของเขากับของเราในขาม" ในที่นี้ พระเจ้าหมายความว่าผู้หนึ่งแบ่งกับพระองค์จากชาม (จาน) ในช่วงกลางของโต๊ะ พระเยซูเจ้าไม่ได้ระบุแก่พวกเขาในที่นี้ พระองค์เพียงได้บอกพวกเขาเหล่านั้นว่าเป็นคนหนึ่งในสาวก ในช่วงเวลานั้น พระเจ้าไม่ต้องการเผยให้เห็นว่าใครที่จะทรยศต่อพระองค์ คนซึ่งจะทรยศต่อพระองค์ได้ยินพระเจ้าแต่ได้ไม่สนใจและอย่างไรก็ตามได้ไปทำบาปอันยิ่งใหญ่ มันไม่ได้เป็นพระเจ้าที่เลือกว่าเป็นใคร แม้เขาได้ยิน เขายังคงไปที่จะทำตามประสงค์ของเขาเอง นี่คือเมื่อมนุษย์ต้องการที่จะทำบาป แม้พวกเขาได้ยินเสียงของพระเจ้าที่อยู่ภายใน พวกเขาจะไปทำต่อต้านมัน

²⁴ The **Son of Man** goes, even as it is written of **Him**; but woe **to** that man through whom the **Son of Man** is betrayed! **Better would it be for him if that man had not been born.**

²⁴ บุตร ของ มนุษย์ จะไป ตั้งที่มันได้เขียนไว้เกี่ยวกับ พระองค์ แต่ระวังชายผู้นั้นซึ่งได้ทรยศต่อ บุตร ของ มนุษย์! มันจะเป็นการดีสำหรับผู้นั้นถ้าเขาไม่ได้เกิดมา

Comments 26:24. The Lord has tried to help Judas think about what he is going to do. It would be better for him never to be born than to do the things he did. He did not come to follow the Lord Jesus because of faith of heart in the Lord; he just came expecting to be important, he never had faith from his heart. That is why it is better never to be born than to be born and do the great sin. Remember, punishment is for eternity, and that is why the Lord had mercy for the betrayer; the Lord knows eternal punishment is hard. This verse itself has warned humans as well: after you come and be baptized and walk away from the Lord, it is a betrayer's action.

ความหมาย 26:24 พระเจ้าได้ทรงพยายามที่จะช่วยให้ยูดาสให้คิดเกี่ยวกับอะไรที่เขาจะไปทำ มันจะดีกว่าสำหรับเขาที่จะไม่เคยจะเกิดแทนที่ที่จะทำสิ่งที่เขาทำ เขาไม่ได้มาเพื่อติดตามพระเยซูเจ้าเพราะความเชื่อของหัวใจต่อพระเจ้า เขามาเพียงคาดหวังว่าจะมีความสำคัญ เขาไม่เคยมีความเชื่อมาจากหัวใจของเขา นั่นคือทำไมมันจะดีกว่าที่ไม่เคยได้รับการเกิดและทำบาปที่ใหญ่ยิ่ง จำไว้ว่า การลงโทษคือสำหรับนินทร และนั่นคือทำไมพระเจ้าทรงมีความเมตตาแก่ผู้ทรยศ พระเจ้ารู้ว่าการลงโทษนินทรมันเป็นเรื่องยาก ข้อเขียนนี้มันเองได้เตือนต่อมนุษย์ด้วยเช่นกัน หลังจากที่ออกมาและรับบัพติศมาและเดินไปจากพระเจ้า มันคือการกระทำของผู้ที่ทรยศ

²⁵ And Judas, who betrayed **Him**, answering said, Is it I, **Rabbi**? **He says to him, You have said.**

²⁵ และยูดาส ผู้ซึ่งได้ทรยศต่อ พระองค์ ได้ตอบว่า เป็นข้าพเจ้าหรือ พระอาจารย์? พระองค์ พูดกับเขาว่า เจ้าได้พูดเองแล้ว

Comments 26:25. "You have said." The Lord had said that it wasn't the Lord's choice to choose him to be a betrayer, but Judas himself chose to betray the Lord by his own free will; it was not the Lord's will for him. This verse shows that it is not the Lord's will for him to be a betrayer. The Lord chose him to be among His disciples to deter his mind. The Lord gives everyone a chance to be saved; you just need to turn away from doing bad things, but still, you have the free will to choose what to do. Even though the Lord gave a path to walk away from doing bad, but the betrayer chose to walk in his own heart. The Lord chose him to be a disciple to give him a chance to do good, but it didn't go into his heart. If the Lord hadn't chosen him, he would still do bad. He heard the Lord say

that it is better not to be born than betray Him, but the betrayer still chose to commit the great sin of betraying the Lord.

ความหมาย 26:25 "เจ้าได้พูดเองแล้ว" พระเจ้าได้ทรงบอกนั้นว่ามันไม่ได้เป็นทางเลือกที่พระเจ้าให้เลือกว่าเขาจะเป็นคนทรยศ แต่ยุคาสคนทรยศเองเลือกที่จะทรยศต่อพระเจ้าโดยความเป็นอิสระของเขาเองที่จะทำ ชั่วชียนั้นนี้แสดงว่ามันไม่ใช่พระเจ้าที่ต้องการให้เขาเพื่อเป็นผู้ทรยศ พระเจ้าทรงเลือกเขาจะอยู่ในหมู่สาวกของพระองค์เพื่อที่จะยับยั้งความคิดของเขา พระเจ้าประทานโอกาสให้กับทุกคนเพื่อให้รอด คุณเองเพียงต้องหันไปจากการทำไม่ได้ แต่ผู้ทรยศเลือกที่จะเดินไปในหัวใจของเขาเอง พระเจ้าเลือกเขาเป็นสาวกเพื่อเขามีโอกาสที่จะได้ทำดี แต่มันก็ไม่ได้เข้าไปในหัวใจของเขา ถ้าพระเจ้าจะไม่เลือกเขา เขายังคงทำไม่ได้ เขาได้ยินพระเจ้าบอกว่ามันจะดีกว่าที่จะไม่ให้เกิดมากกว่าที่ทรยศต่อพระองค์ แต่ผู้ทรยศก็ยังเลือกที่จะทำบาปบาปยิ่งใหญ่มากในการทรยศต่อพระเจ้า

²⁶ And while they were eating, **Jesus** took bread, and blessed, broke it, and having given to the disciples, **He** said, Take, eat; this is **My** body.

²⁶ และขณะที่พวกเขากำลังกินอยู่ **พระเยซู** ได้หยิบขนมปัง และได้อวยพร ได้หักมัน และให้แก่เหล่าสาวก **พระองค์** ได้พูดว่า เอาไป กิน นี่คือร่างของเรา

Comments 26:26. Not every verse will have a hidden meaning; here it is as written. **Q:** What is the significance of breaking bread for a Christian? **A:** The bread that we break should be unleavened bread. Many places in the Bible take significant meaning between leavened and unleavened bread, but the Lord used unleavened bread. When He broke the bread and shared it with the disciples, it represented His human body, and that is all that we should think about.

ความหมาย 26:26 ไม่ใช่ว่าในทุกข้อจะมีความหมายที่ซ่อนเร้น ที่นี้คือมันเป็นตามที่เขียน **คำถาม:** ความสำคัญของการหักขนมปังสำหรับคริสเตียนคืออะไร? **คำตอบ:** ขนมปังที่เราควรจะทำนั้นควรจะเป็นขนมปังไร้เชื้อ หลายที่ในพระคัมภีร์ให้ความหมายสำคัญระหว่างขนมปังมีเชื้อและขนมปังไร้เชื้อ แต่องค์พระผู้เป็นเจ้าได้ใช้ขนมปังไร้เชื้อ เมื่อพระองค์ได้ทรงหักขนมปังและได้แบ่งให้กับเหล่าสาวก มันได้เป็นตัวแทนของร่างกายมนุษย์ของพระองค์ และนั่นคือทั้งหมดนั้นที่เราควรจะต้องคิดถึง

²⁷ And **He** took a cup, and having given thanks, gave to them, saying, Drink of it, all of you;

²⁷ และ **พระองค์** ได้หยิบถ้วย และกล่าวขอบคุณ ได้ให้แก่พวกเขา พูดว่า ดื่มมัน ทุกคนทั้งหมด

²⁸ for this is **My** blood of the covenant, which is poured out for many for forgiveness of sins.

²⁸ เพราะนี่คือเลือดแห่งสัญญา **ของเรา** ซึ่งได้หลั่งออกเพื่อคนทั้งหลายสำหรับการยกโทษของบาป

Comments 26:27-28. "This is My blood of the covenant ... sins." This blood of the new covenant refers to the moment when they pierced the Lord Jesus' side. The Bible says that blood and water came out; the blood is for cleansing, but the water represents water baptism. When the water from His body dropped to the earth, it spread everywhere on earth. Therefore, you can be baptized in every part of the earth to be born again in the water of His blood, and that is why you need to be baptized. Blood represents cleansing; when His blood was poured out, the cleansing water was also poured out all over the world to wash all the sins of humans. We should think about why it is written that blood and water flowed out. We need to be baptized in the water so we can benefit from His blood cleansing.

ความหมาย 26:27-28 "เพราะนี่คือเลือดแห่งสัญญาของเรา ... บาป" นี่คือน้ำเลือดแห่งพันธสัญญาใหม่หมายถึงช่วงเวลาเมื่อพวกเขาได้แทงซี่ข้างของพระเยซูเจ้า พระคัมภีร์ได้บอกว่าคุณเลือดและน้ำได้ออกมา เลือดเป็นสำหรับการทำความสะอาด แต่น้ำหมายถึงน้ำแห่งบัพติศมา เมื่อน้ำจากร่างกายของพระองค์หยดลงบนโลก มันแพร่กระจายไปทุกที่บนโลก คุณสามารถรับบัพติศมาในทุกส่วนของโลกเพื่อที่จะเกิดอีกครั้งในน้ำของเลือดของพระองค์ และนั่นคือทำไมเราต้องได้รับบัพติศมา เลือดคือการทำความสะอาด เมื่อพระโลหิตของพระองค์ได้เทออก น้ำทำความสะอาดด้วยกันได้เทออกทั่วทุกมุมโลกเพื่อที่จะล้างบาปทั้งหมดของมนุษย์ เราควรที่จะคิดว่าทำไมมันจึงได้มีเขียนว่าเลือดและน้ำได้ไหลออกมา เราต้องรับบัพติศมาในน้ำดังนั้นเราสามารถได้ประโยชน์จากเลือดแห่งความสะอาดของพระองค์

Q: When we have the Lord's Supper, what kind of wine should we use? **A:** It just needs to be grape juice; the color does not matter. When they nailed the Lord Jesus, it meant they had pierced the nails through His flesh for the sins of the world; all the sins of the world stay under His wounds (the wounds cover the sins of the world).

คำถาม เมื่อเรามีอาหารของพระเจ้า น้ำองุ่นชนิดใดที่เราควรจะใช้? **คำตอบ** มันเพียงต้องเป็นน้ำองุ่น สีส้มไม่ทำให้แตกต่าง เมื่อพวกเขาได้แทงตะปูลงบนพระเยซูเจ้านั้น มันหมายความว่าพวกเขาได้ดื่มตะปูผ่านเนื้อซึ่งพระองค์สำหรับเหล่าบาปของโลก เหล่าบาปได้อยู่ภายใต้บาดแผลของพระองค์ (บาดแผลได้ครอบคลุมบาปของโลก)

²⁹ But I say to you, I will not drink from now of this fruit of the vine, until that day when I drink it fresh with you in My Father's kingdom.

²⁹ แต่ **เรา** จะบอกแก่เจ้าว่า **เรา** จะไม่ดื่มจากผลของเถาองุ่นอีก จนถึงวันนั้นเมื่อ **เรา** ดื่มมันสดขึ้นกับเจ้าในอาณาจักรของ **พระบิดาของเรา**

Comments 26:29. This verse will take effect during the final judgment day, and it will take place on the parallel earth. The human eye will see the parallel earth overlapping the old earth (for parallel earth reference, see Revelation 11:19). Don't forget the Bible tells us that even the sun loses its shining; we don't need the sun anymore at that time, the light of the Lord will be brighter and warmer than the sun we have now. All vegetation on the parallel earth is not the same as on this earth; it is completely different. Still, there will be some fruit of the vine, but not the vine of the earth, the vine of the parallel earth.

ความหมาย 26:29 ในข้อนี้จะมีผลในระหว่างวันที่คำพิพากษาวันสุดท้าย และมันจะเกิดที่โลกคู่ขนาน ตาของมนุษย์จะมองเห็นโลกคู่ขนานทับซ้อนกับโลกเก่า (สำหรับโลกคู่ขนานที่กล่าวถึงนี้ มองในวิวรณ์ 11:19) อย่าลืมว่าพระคัมภีร์ได้บอกเรานั้นว่าแม้ดวงอาทิตย์จะไม่ฉายแสงของมัน เราไม่ต้องการดวงอาทิตย์แล้วในเวลานั้น แสงจากพระเจ้าจะสว่างมากกว่าและอุ่นกว่าดวงอาทิตย์ที่เรามีอยู่ในเวลานี้ พืชของโลกคู่ขนานไม่เหมือนดังที่เราเป็นโลกนี้ มันคือแตกต่างโดยสิ้นเชิง ยังคง ในที่นั้นจะมีผลองุ่น แต่ไม่ใช่องุ่นของโลก เป็นผลองุ่นของโลกคู่ขนาน

³⁰ And having sung a hymn, they went out to the Mount of Olives.

³⁰ และเมื่อได้ร้องเพลงบูชา พวกเขาได้ออกไปจากภูเขามะกอกเทศ

Comments 26:30. This verse shows the way we should do: sing hymns to glorify the Lord, not songs of the world, but songs to glorify the Lord. The Mount of Olives is the place where the Lord always goes to glorify the Father. This is the personal time between the Father and the Son to have a conversation. The Lord Jesus always finds time to be with the Father, and all believers should find time to be in prayer. Glorify with your words and a heart that is singing; that voice goes loud; all believers should do as the Lord has been an example, singing and praying. In the Bible it mentions in many places about the Lord praying. If the Lord prays, how come humans do not do it? We have an example in the Bible; do so as a believer and follower of the Lord.

ความหมาย 26:30 ข้อเขียนนี้แสดงการที่เราควรทำ ร้องเพลงสรรเสริญพระเจ้า ไม่ใช่เพลงของโลกนี้ แต่เป็นเพลงบูชาพระเจ้า ภูเขามะกอกเทศคือที่ที่ตลอดเวลาพระเจ้าหาเวลาเพื่อบูชาพระบิดา นี่เป็นเวลาส่วนตัวระหว่างพระบิดาและพระบุตรที่จะมีคำสนทนา ตลอดเวลาพระเยซูเจ้าทรงหาเวลาที่จะอยู่กับพระบิดา และผู้มีความเชื่อทั้งหมดสมควรหาเวลาในการสวดภาวนา บูชาด้วยคำพูดและใจของคุณนั้นที่ร้องเพลง ซึ่งเสียงนั้นดัง ผู้มีความเชื่อทุกคนควรจะทำอย่างที่เราได้ทำเป็นตัวอย่าง ร้องเพลงและสวดภาวนา ในพระคัมภีร์มันได้บอกไว้ในหลายที่เกี่ยวกับพระเจ้าสวดภาวนา ถ้าพระเจ้าสวดภาวนา แล้วทำไมมนุษย์ทั้งหลายไม่ทำ? เรามีตัวอย่างในพระคัมภีร์ ทำตั้งเป็นผู้ที่มีความเชื่อและติดตามพระเจ้า

³¹ Then says Jesus to them, All you will be offended in Me this night; for it is written, I will strike the shepherd, and the sheep of the flock will be separated.

³¹ แล้ว **พระเยซู** พูดกับพวกเขาว่า พวกเขาทุกคนจะสะดุดเพราะ **เรา** ในคืนนี้ เพราะมันได้มีเขียนไว้ เราจะตีผู้เลี้ยงแกะ และแกะทั้งฝูงจะได้กระเจายกันไปทั่ว

³² However, after being raised up, I will go before you into Galilee.

³² อย่างไรก็ตาม หลังจากที่ได้อัปคืนชีพ **เรา** จะไปก่อนเจ้าที่กาลิลี

Comments 26:32. The Lord has told them clearly that He will rise up on the third day and where they should go to meet Him. All instructions are clear because it will not be easy for them; it will impact all their hearts, but the Lord has given them instructions on where to go.

ความหมาย 26:32 พระเจ้าได้บอกพวกเขาชัดเจนว่าพระองค์จะฟื้นขึ้นมาในวันที่สามและที่ใดที่พวกเขาควรไปเพื่อพบพระองค์ คำสั่งทุกอย่างชัดเจน เพราะว่ามันจะไม่เป็นการง่ายสำหรับพวกเขา มันจะมีผลกระทบต่อใจของพวกเขา แต่พระเจ้าได้ให้คำสั่งแก่พวกเขาว่าพวกเขาควรไปที่ใด

³³ But answering, Peter said to Him, If all will be offended in Thee, I will never be offended.

³³ แต่ตอบ เปโตรได้พูดต่อ **พระองค์** ว่า ถ้าหากทุกคนจะได้สะดุดเพราะ **พระองค์ท่าน** ข้าพเจ้าจะไม่เคยสะดุด

³⁴ **Jesus** said to him, Truly I say to you, that in this night, before the rooster crows, you will deny Me three times.

³⁴ พระเยซู ได้พูดกับเขาว่า จริงๆแล้ว เรา จะบอกแก่เจ้าว่า ในคืนนี้มัน ก่อนไก่ขัน เจ้าจะปฏิเสธ เรา สามครั้ง

Comments 26:33-34. This situation is a good example for all people to think about. Do not just talk with your mouth; the Lord also sees your heart; you do not know what will happen the next day. Many turn away when a little bit of trouble comes. They just walk away and do not look back anymore; however, stop and look back to see how many ways the Lord has made; just open your eyes and heart to see what it is; do not just walk away. This applies to Christians today as well, who turn back when trouble comes their way, but they should open their eyes and see that the Lord has many ways for them.

ความหมาย 26:33-34 สถานการณ์นี้เป็นตัวอย่างที่ดีสำหรับทุกคนให้คิดเกี่ยวกับ ไม่ใช่พูดเพียงแต่ปากของคุณ ด้วยกันพระเจ้าเห็นในใจของคุณ คุณไม่รู้ว่าจะมีอะไรเกิดในวันรุ่งขึ้น หลายคนได้หันกลับเมื่อมีปัญหาเล็กน้อย พวกเขาเพียงเดินจากไปและไม่มองกลับมาอีก อย่างไรก็ตาม หยุดและมองกลับมาเพื่อว่ามีทางเลือกที่พระองค์ได้ให้ เพียงเปิดตาและใจของคุณเพื่อมองดูว่ามีอะไร ไม่ใช่เพียงเดินจากไป นี้ใช้กับคริสตเตียนในวันนี้ด้วยเช่นกัน ซึ่งหันกลับเมื่อมีปัญหาในทางของเขา แต่พวกเขาควรเปิดตาของพวกเขาและมองขึ้นว่าพระเจ้าได้มีหลายทางสำหรับพวกเขา

³⁵ Peter says to Him, Even if it may be necessary for me to die with Thee, I will not deny Thee. Likewise, also said all the disciples.

³⁵ เปโตรพูดต่อ พระองค์ แม้ถ้ามันสำหรับข้าพเจ้าจะต้องตายกับ พระองค์ท่าน ข้าพเจ้าจะไม่ปฏิเสธ พระองค์ท่าน เช่นเดียวกัน ด้วยกันเหล่าสาวกทุกคนได้พูด

Comments 26:35. The mouth talks when you do not know what will happen. The mouth always speaks but does not think about what it truly is. After the words come out, you cannot take them back. The disciples had the same problem. They said that they would stay with the Lord, but all have fled. That is what humans do; all do the same way: all walk away when trouble comes.

ความหมาย 26: 35 ปากที่พูดเมื่อคุณไม่รู้ว่าจะมีอะไรจะเกิดขึ้น ปากตลอดเวลาพูดแต่ไม่คิดว่าจริงๆแล้วคืออะไร หลังจากที่คุณพูดออกมา คุณไม่สามารถเรียกกลับได้ เหล่าสาวกได้มีปัญหาเช่นเดียวกัน พวกเขาได้บอกพวกเขาจะอยู่กับพระเจ้า แต่ทุกคนหนีไป นั่นคืออะไรที่มนุษย์ทำ ทุกคนทำเช่นเดียวกัน ทุกคนเดินจากไปเมื่อมีปัญหา

³⁶ Then comes Jesus with them to a place called Gethsemane, and He says to the disciples, Sit here, until having gone away, I will pray over there.

³⁶ แล้ว พระเยซู มากับพวกเขายังที่ที่เรียกว่าเกตซามาณี และ พระองค์ พูดกับเหล่าสาวกว่า นั่งที่นี่ ในขณะที่ไป เรา จะสวดภาวนายังที่นั่น

³⁷ And having taken Peter and the two sons of Zebedee, He began to be sorrowful and distressed.

³⁷ และได้พาเปโตรและบุตรทั้งสองของเซเบดีไป พระองค์ เริ่มรู้สึกเศร้าและมีความลำบากอย่างใหญ่หลวง

Comments 26:37. The Lord takes these disciples with Him to build up their faith for the work that will come later in life. They need this time with the Lord. Remember this verse about the sons of Zebedee (See Matthew 4:21): one will perish. It is written that one will be killed (See Acts 12:2); this time spent with the Lord will help the brother left behind.

ความหมาย 26:37 พระเจ้าพาเหล่าสาวกนี้ไปด้วยตัวพระองค์เพื่อสร้างความเชื่อของพวกเขาสำหรับงานที่จะมาในภายหลังของชีวิต พวกเขาต้องการเวลานี้กับพระเจ้า จำข้อเขียนนี้เกี่ยวกับบุตรของเซเบดี (มองในมัทธิว 4:21) คนหนึ่งตาย มันได้เขียนไว้ที่นั่นว่าคนหนึ่งจะถูกฆ่า (มองกิจการของอัครสาวก 12:2) เวลาที่ได้ใช้กับพระเจ้านี้จะช่วยผู้เป็นน้องชายที่เหลือ

³⁸ Then He says to them, My soul is greatly grieved, even to death; remain here and watch with Me.

³⁸ แล้ว พระองค์ จึงพูดกับพวกเขาว่า วิญญาณ ของเรา มีความเศร้ามาก จนแทบจะถึงตาย พวกเจ้าอยู่ที่นี่และเฝ้าดูอยู่กับ เรา

Comments 26:38. This verse has proven that the Lord is truly human. The words to think about are “My soul”; only humans have a soul. Humans have souls because humans are created in the image of God, and that is why humans are not animals. The Lord is telling here that His soul is sorrowful; only humans have that. People have reason to believe that because the Lord Jesus is not human, this torture is not as hard as humans receive. That is why the Word is written here: for us to know that the Lord Jesus has a soul because He is a human and knows how to be sorrowful and happy. The Bible talks about how much He feels sorrow; He is sorrowful even unto death.

ความหมาย 26:38 ในข้อนี้ได้พิสูจน์ถึงนั้นว่าพระเจ้าจริงแล้วคือมนุษย์ที่แท้จริง คำที่ควรจะคิดเกี่ยวกับคือ "วิญญาณของเรา" มีแต่มนุษย์ที่มีวิญญาณ มนุษย์มีวิญญาณเพราะมนุษย์ได้ถูกสร้างตามแบบของพระผู้เป็นเจ้า และนั่นคือทำไมมนุษย์ไม่ใช่สัตว์ พระเจ้าคือบอกรเราในที่นี่นั้นว่าวิญญาณของพระองค์เป็นทุกข้ออย่างมาก มีแต่มนุษย์ที่มีสิ่งนั้น คนทำเหตุผลเพื่อเชื่อนั้นว่าเพราะว่าพระเยซูเจ้าไม่ใช่มนุษย์ การทุกข์ทรมานนี้ของพระองค์จึงไม่หนักเหมือนที่มนุษย์ได้รับ นั่นคือทำไมจึงมีพระคำเขียนในที่นี่ สำหรับเราเพื่อรู้กันว่าพระเยซูเจ้าได้มีวิญญาณเพราะพระองค์เป็นมนุษย์ และรู้ถึงความทุกข์และความสุขว่าเป็นอย่างไร พระคัมภีร์บอกว่พระองค์มีความรู้สึกเป็นทุกข้มากเท่าใด พระองค์มีความทุกข์ถึงขั้นจะตาย

³⁹ And **having gone forward a little, He fell upon His face, praying and saying, My Father, if it is possible, let this cup pass away from Me. Nevertheless, not as I will, but as Thou.**

³⁹ และไปต่ออีกหน่อย **พระองค์** ก็หม่นหน้าของ **พระองค์** ลง สวดภาวนาและพูดว่า **พระบิดาของข้าพเจ้า** ถ้าหากมันเป็นไปได้ ให้อภัยนี้ผ่านไปจาก **ข้าพเจ้า** แต่ถึงกระนั้นก็ตาม มิใช่ดังที่ **ข้าพเจ้า** ต้องการ แต่ตามประสงค์ของ **พระองค์เจ้าท่าน**

Comments 26:39. This verse has proof of the conversation between the Father and the Son and also shows obedience: the Son will do according to the Father's will. We should take this as an example: the obedient Son, as children obey their parents. You have an example as a follower of the Lord; do as your Lord of life has done.

ความหมาย 26:39 นี่คือข้อพิสูจน์ถึงการสนทนาระหว่างพระบิดาและพระบุตรแต่ด้วยกันก็แสดงถึงความเชื่อฟัง พระบุตรจะทำตามพระประสงค์ของพระบิดา เราควรเอาสิ่งนี้เป็นตัวอย่าง พระบุตรที่มีความเชื่อฟัง เหมือนดังเด็กควรเชื่อฟังผู้ปกครองของพวกเขา คุณมีตัวอย่างสำหรับผู้ที่ติดตามพระเจ้า ทำเช่นเดียวกับพระเจ้าของชีวิตได้ทำ

⁴⁰ And **He comes to the disciples, and finds them sleeping, and says to Peter, In this way, were you not able to watch with Me one hour?**

⁴⁰ และ **พระองค์** มายังเหล่าสาวก และพบว่าพวกเขาอนหลับอยู่ และพูดกับเปโตรว่า อะไรกัน เจ้าไม่สามารถเฝ้าดูอยู่กับ **เรา** เพียงหนึ่งชั่วโมง?

Comments 26:40. All the believers can think of applying this verse to themselves first. Use this verse: if you call yourself a believer, but day after day you do not stay in prayer to read the Word and put the shield of the Lord to protect your soul, when something goes wrong, and you accuse God for not protecting you, think first how much you are in tune with the Spirit of the Lord, and don't come to accuse the Lord that the Lord did not protect you. The Lord never asks anyone to do a hard job for themselves; just read and meditate on the teaching to strengthen the soul. The soul needs food as well, not only does the body need food, but eternal food is in front of you, the Bible.

ความหมาย 26:40 ผู้มีความเชื่อทุกคนสามารถคิดเพื่อใช้ข้อเขียนนี้กับตัวเองก่อน ใช้ข้อเขียนนี้ ถ้าคุณเรียกของตัวคุณเองว่าผู้มีความเชื่อ แต่วันแล้ววันเล่าไม่อยู่ในการสวดภาวนาเพื่ออ่านพระคำสอนและเพื่อมีเกาะของพระเจ้าปกป้องวิญญาณของคุณ เมื่อมีสิ่งผิดเกิดขึ้น และคุณก็มากล่าวหาพระผู้เป็นเจ้าว่าไม่ปกป้องคุณ คิดก่อนว่าตัวคุณได้อยู่ในทางเดียวกับพระวิญญาณของพระเจ้ามากเพียงใด และอย่างมากกล่าวหาพระเจ้านั้นว่าพระองค์ไม่คุ้มครองคุณ พระเจ้าไม่เคยขอให้ใครทำงานหนักสำหรับตัวพวกเขาเอง เพียงอ่านและฝึกในคำสอนเพื่อให้วิญญาณเข้มแข็ง วิญญาณต้องการอาหารด้วยเช่นกัน ไม่ใช่แต่ร่างกายเท่านั้นที่ต้องการอาหาร แต่อาหารนิรันดร์อยู่เบื้องหน้าของคุณ พระคัมภีร์

⁴¹ Watch and pray, that **you enter not into temptation; the spirit indeed is willing, but the flesh weak.**

⁴¹ เฝ้าระวังและสวดภาวนา นั้นว่าเจ้าจะไม่เข้าไปในการทดลอง จริงแล้ววิญญาณมีความต้องการ แต่ร่างกายนั้นอ่อนแอ

Comments 26:41. "The spirit indeed is willing, but the flesh weak." Just because the Bible talks about something that you cannot see, do not use that to be your excuse that you are too tired to read or pray. The spirit can glorify the Lord at all times if you keep your heart busy and think of the Word always, not of the body to be tired. The heart will always glorify the Lord if your mind does not keep thinking of excuses for not doing and use the excuse of your body being tired to give reason to your own heart that you have done enough. Let the inner part of you always glorify the Lord.

ความหมาย 26:41 "จริงแล้ววิญญาณมีความต้องการ แต่ร่างกายนั้นอ่อนแอ" เพียงเพราะพระคัมภีร์พูดเกี่ยวกับบางสิ่งนั้นที่คุณไม่สามารถมองเห็น อย่าใช้สิ่งนั้นเป็นข้ออ้างของคุณว่าคุณนั้นเหนื่อยมากเกินไปเพื่ออ่านหรือสวดภาวนา วิญญาณสามารถบูชาพระเจ้าได้ตลอดเวลาถ้าคุณเก็บใจของคุณอยู่และคิดถึงพระคำสอนอยู่ตลอดเวลา ไม่ใช่ร่างกายที่ได้เหนื่อย ใจด้วยกันจะบูชาพระเจ้าตลอดเวลาถ้าคุณไม่ใช้ความคิดเพียงแต่หาข้ออ้างที่จะไม่ทำและใช้ข้ออ้างว่าร่างกายของคุณเหนื่อยเพื่อให้เหตุผลแก่ใจของคุณเองนั้นว่าคุณได้ทำพอแล้ว ปล่อยให้ภายในของคุณบูชาพระเจ้าตลอดเวลา

⁴² Again **for a second time having gone away, He prayed, saying, My Father, if this cannot pass away, except I drink it, Thy will be done.**

⁴² อีกเป็นครั้งที่สองได้ไปอีก **พระองค์** ได้สวดภาวนา พูกว่า **พระบิดาของข้าพเจ้า** ถ้าหากสิ่งนี้ไม่สามารถผ่านไปได้ ยกเว้น **ข้าพเจ้า** ต็มมั่น ขอให้พระประสงค์ของ **พระองค์ท่าน** เป็นไปด้วยเถิด

⁴³ And **having come** again, **He** found them sleeping, for their eyes were heavy.

⁴³ และกลับมาอีกครั้ง **พระองค์** ได้พบพวกเขาอนหลับอยู่ เพราะตาของพวกเขาหนัก

⁴⁴ And **having left** them, **having gone** away again, **He** prayed a third time, saying again the same word.

⁴⁴ และได้ทิ้งพวกเขาไป ได้ออกไปอีก **พระองค์** ได้สวดภาวนาเป็นครั้งที่สาม พุดเป็นคำเดิมอีก

Comments 26:44. Notice how, in a short period of time, the Son of God goes and prays alone three times in a row. The Son of God Himself goes and prays alone; He connects with the Father. He is human as well. In the situation that He is in, He is physically tired and weary with sorrow of soul, but He still overcomes and goes and stays in prayer. The Lord has shown that it is important to stay in prayer.

ความหมาย 26:44 สังเกตดูอย่างไร ในเพียงระยะเวลาสั้นๆ พระบุตรของพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าไปและสวดภาวนาตามลำพังสามครั้งติดต่อกัน พระบุตรของพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าพระองค์เองไปและสวดภาวนาโดยลำพัง พระองค์คิดถึงพระบิดา พระองค์เป็นมนุษย์ด้วยเช่นเดียวกัน ในสถานการณ์ที่พระองค์อยู่นั้น ที่ร่างกายของพระองค์ได้เหนื่อยและหนักด้วยทุกข์ของวิญญาณ แต่พระองค์ยังคงมีความอดทนและไปและอยู่ในการสวดภาวนา พระเจ้าได้แสดงให้เห็นนั้นว่ามันเป็นสิ่งสำคัญที่จะอยู่ในการสวดภาวนา

⁴⁵ Then **He comes** to the disciples, and **says to** them, Sleep **finally**, and take your rest; behold, the hour is at hand, and the **Son of Man** is betrayed into the hands of sinners.

⁴⁵ แล้ว **พระองค์** มาถึงเหล่าสาวก และพูดกับพวกเขาว่า นอนตอนนี้ และพวกเจ้าพักผ่อนเสีย ดูเถิด เวลามมาถึงมือแล้ว และ **บุตร** ของ **มนุษย์** ได้ถูกทรยศให้อยู่ในมือของคนบาป

⁴⁶ **Rise up**, let us go; behold, he is at hand that **betrays Me**.

⁴⁶ ตื่นลุกขึ้น ให้พวกเราไป ดูเถิด มือของผู้ทรยศต่อ **เรา** มาแล้ว

⁴⁷ And while **He is yet speaking**, behold, Judas, one of the twelve, came, and with him a great multitude with swords and **clubs**, from the chief priest and elders of the people.

⁴⁷ และในขณะที่ **พระองค์** กำลังพูดอยู่ ดูเถิด จูดาส คนหนึ่งในสิบสองคน ได้มา และกับเขาคงกลุ่มใหญ่ถือดาบและตะบอง จากมหาปุโรหิตใหญ่ และพวกผู้อาวุโสของประชาชน

Comments 26:47. At this point, humans can see how the power of the dark takes hold of a dirty heart; the heart that never had faith opens a way for the dark to penetrate in, and the dark uses the human mind and makes a mob join. The Lord knows, but He will not stop them; this must happen, and that is a reason for the Lord Jesus to come.

“Great multitude.” The multitude does not know the Lord; Judas knows the Lord, and he still betrays Him. The multitude can be led to do this by the power of the darkness; they (the spirits of darkness) exercise their power in large mobs.

ความหมาย 26:47 ถึงจุดนี้ มนุษย์สามารถเห็นได้ว่ากำลังของความมืดควบคุมใจที่ไม่สะอาด ใจนั้นที่ไม่เคยมีความเชื่อเปิดทางให้ความมืดเข้ามา และความมืดนั้นใช้ความคิดของมนุษย์และทำให้กลุ่มคนเข้าร่วม พระเจ้ารู้ แต่พระองค์จะไม่หยุดพวกเขา สิ่งนี้ต้องเกิดขึ้น และนั่นคือเหตุผลสำหรับพระเยซูเจ้าเพื่อมา

“คนกลุ่มใหญ่” กลุ่มคนไม่รู้จักพระเจ้า ยูดาารู้จักพระเจ้า และเขายังคงทรยศต่อพระองค์ ผู้ชนสามารถถูกนำไปทำในสิ่งนี้โดยอำนาจของความมืดพวกเขา (ปีศาจแห่งความมืด) ได้ฝึกใช้อำนาจของมันในฝูงชนกลุ่มใหญ่

⁴⁸ Then the one **betraying Him** gave them a sign, saying, Whomever I shall kiss, it is **He**; seize **Him**.

⁴⁸ แล้วผู้ที่ทรยศต่อ **พระองค์** ได้ให้สัญญาณแก่พวกเขา บอกว่า ใครก็ตามที่เรากจะจูบ มันคือ **พระองค์** จับ **พระองค์** ไป

Comments 26:48. Q: Why did they need somebody to identify the Lord? Wasn't He well-known and easy to identify? **A:** It is a procedure of humans; someone must point out for the accuser to succeed; you point them out, and then the action can take place. It is the same way now; you go to someone and accuse them, and if you have

more people join, that is all that is needed. And Judas did his job well; he betrayed the Lord with a kiss; that was the betrayer.

ความหมาย 26:48 คำถาม: ทำไมพวกเขาจึงต้องใช้คนไปชี้ถึงพระเจ้า? พระองค์เป็นที่รู้จักและง่ายต่อการชี้ตัวแล้วไม่ใช่หรือ? **คำตอบ:** มันเป็นเรื่องของการมนุษยธรรม ต้องมีคนไปชี้ตัวสำหรับผู้ถูกกล่าวหา คุณชี้พวกเขาออกมา และแล้วการจับกุมสามารถเกิดขึ้น มันเช่นเดียวกับทุกวันนี้ คุณไปเพื่อบางคนและกล่าวหาพวกเขา และถ้าคุณมีคนอื่นร่วมด้วยมาก นั่นก็เพียงแค่นั้นเอง และยูดาสได้ทำงานเขาดี เขาได้ทรยศพระเจ้าด้วยจูบ นั่นคือผู้ทรยศ

⁴⁹ And immediately having come up to **Jesus**, he said, Greetings, **Rabbi**; and kissed **Him**.

⁴⁹ และในทันใดได้มายัง **พระเยซู** เขาได้พูดว่า สวัสดี **พระอาจารย์** และได้จูบ **พระองค์ท่าน**

⁵⁰ And **Jesus** said to him, Friend, for what have you come? Then having come, they laid hands on **Jesus**, and seized **Him**.

⁵⁰ และ **พระเยซู** ได้พูดกับเขาว่า เพื่อน สำหรับอะไรที่เจ้ามา? แล้วพวกเขาก็มา พวกเขาได้วางมือบน **พระเยซู** และได้จับ **พระองค์**

⁵¹ And behold, one of those with **Jesus** having stretched out the hand, drew his sword, and having struck the servant of the high priest, cut off his ear.

⁵¹ และดูเถิด คนหนึ่งในพวกเขากับที่อยู่ **พระเยซู** ได้ยกมือของเขา ได้ชักดาบของเขา และฟันทาสของมหาปุโรหิต ได้ตัดหูเขาออก

Comments 26:51. The name of the high priest's servant is given in John 18:10 as Malchus. The name of the disciple who cut off his ear is Peter (See John 18:11).

This verse tells us to think before we do something; think of the Lord and the Lord's teachings. This servant did not harm anyone, and that is why another Gospel says that the Lord healed him (See Luke 22:51). Even if the purpose of the servant was to capture the Lord, the Lord has not taken hold of his guilt because he has no authority but followed the orders.

ความหมาย 26:51 ชื่อของทาสของมหาปุโรหิตได้มีไว้ใน ยอห์น 18:10 ว่ามัลคัส และชื่อของสาวกที่ตัดหูเขาคือเปโตร (ในยอห์น 18:11)

ข้อนี้บอกต่อเราเพื่อให้อีกคิดก่อนที่จะทำบางสิ่ง คิดถึงพระเจ้าและพระคำสอนของพระเจ้า ผู้รับใช้คนนี้ได้ทำร้ายใคร และนั่นคือทำไมในพระคำสอนเล่มอื่นบอกนั้นว่าพระเจ้าได้รักษาเขา (ลูกา 22:51) ถึงแม้ว่าจุดประสงค์ที่ทาสได้มาเพื่อจับพระเจ้า พระเจ้าหาได้ถือโทษของเขาเพราะเขาไม่มีอำนาจแต่ได้ทำตามคำสั่ง

“... cut off his ear.” The one to be criticized here is Peter for his quick actions without thinking; if you pull the sword out, you have enough time to think. Don't let the reason of this world cover your eyes, as all humans still do. **Q:** Why did the Bible give the name of the servant? **A:** Giving the name of a person in the Bible signifies that the Lord wants all of us to know that you are someone for the Lord as well. If this person has been named here, your name will be in the Lord's book; all those who follow the Lord's teachings will be in the Lord's book.

“...ได้ตัดหูเขาออก” ผู้ที่ควรได้รับคำตำหนิในที่นี้คือเปโตรสำหรับการกระทำอันรวดเร็วของเขาโดยไม่ได้คิด ถ้าคุณดึงเอาดาบออก คุณมีเวลาพอที่จะคิดอย่าให้เหตุผลของโลกนี้บดดาบของคุณ ดังมนุษย์ทั้งหลายยังคงทำอยู่ในเวลานี้ **คำถาม:** ทำไมพระคัมภีร์ได้ให้ชื่อผู้รับใช้คนนี้? **คำตอบ:** ได้ให้ชื่อของคนในพระคัมภีร์นั้นเพราะว่าพระเจ้าต้องการให้เราเรารู้กันว่าเราเป็นคนคนหนึ่งสำหรับพระเจ้าด้วยเช่นกัน ถ้าคนนี้ได้มีชื่อในที่นี้ ชื่อของคุณจะมีอยู่ในหนังสือของพระเจ้า ทุกคนที่ติดตามพระคำสอนของพระเจ้าจะอยู่ในหนังสือของพระเจ้า

⁵² Then says **Jesus** to him, Return your sword into its place; for all those having taken the sword will perish by the sword.

⁵² แล้ว **พระเยซู** พูดกับเขาว่า เอาดาบของเจ้าใส่คืนในที่ของมัน สำหรับผู้ที่ได้ใช้ดาบจะตายด้วยดาบ

⁵³ Or do you think that I am not able to call upon **My Father**, and **He** will presently send **Me** more than twelve legions of angels?

⁵³ หรือเจ้าคิดว่า **เรา** ไม่สามารถขอต่อ **พระบิดาของเรา** และ **พระองค์ท่าน** จะส่งมาให้ **เรา** มากกว่าสิบสองกองทัพของทูตสวรรค์?

Comments 26:53. Here, it shows clearly that the Son is God, but He will always lift up the Father first. Even for His own life, the Lord Jesus still always gives authority to the One He serves. But many of those who call themselves Christians do not give authority to the Lord to be the One who makes decisions for them. They always make decisions on their own, and when things go wrong, then they give the Lord the responsibility and put the blame on the Lord. And if they succeed, they do not give glory to God, who helps them; this is what people do; even

Christians do the same. How many of them succeed but never give thanks to God for others to know? Instead, they hide in their homes to say thank you. But go out and tell people that your success belongs to the Lord.

ความหมาย 26:53 ในที่นี้ มันได้แสดงชัดเจนว่าพระบุตรคือพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของ แต่ตลอดเวลาพระองค์จะยกย่องพระบิดาก่อน ถึงแม้ด้วยชีวิตของพระองค์เอง ตลอดเวลาพระเยซูเจ้าให้อำนาจต่อพระผู้หนึ่งทีพระองค์รับใช้ แต่หลายคนในพวกที่เรียกตนเองว่าคริสเตียนไม่ได้ให้อำนาจต่อพระเจ้า เพื่อเป็นพระผู้หนึ่งซึ่งตัดสินใจให้สำหรับพวกเขา ตลอดเวลาพวกเขาทำการตัดสินใจด้วยตัวของพวกเขาเอง และเมื่อมีสิ่งผิด แล้วพวกเขาก็ให้พระเจ้าเป็นผู้รับผิดชอบและรับคำตำหนิบนพระองค์ และถ้าพวกเขาได้สำเร็จ พวกเขาก็ไม่ให้คำอวยพรต่อพระเจ้า ผู้ซึ่งช่วยพวกเขา นี่คือการที่คนทำ แม้แต่คริสเตียนเองก็ทำเช่นเดียวกัน มีมากเท่าไรที่พวกเขาได้มีความสำเร็จแต่ไม่เคยให้การขอบคุณต่อพระเจ้าเป็นผู้หนึ่งซึ่งได้รู้? แทนที่ พวกเขาได้หลบซ่อนในบ้านของพวกเขาเพื่อกล่าวขอบคุณ แต่จงออกไปและบอกผู้คนนั้นว่าผลสำเร็จของคุณเป็นของพระเจ้า

54 How then should the Scriptures be fulfilled that thus it must be?

54 แล้วพระคัมภีร์ที่ควรเป็นอย่างนั้นนั้นควรเกิดขึ้นได้อย่างไร?

Comments 26:54. This verse shows complete obedience. The Scripture is God's Word, and all that is written must be fulfilled first.

ความหมาย 26:54 ในข้อนี้แสดงให้เห็นจุดสมบูรณ์ของการเชื่อฟัง พระคัมภีร์คือคำของพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของ และทุกคำนั้นที่ได้เขียนต้องสำเร็จครบถ้วนก่อน

55 In that hour said **Jesus** to the multitudes, **Did you** come out as against a robber with swords and clubs to seize **Me**? I sat every day in the temple teaching, and you did not seize **Me**.

55 ในเวลานั้น **พระเยซู** ได้พูดต่อฝูงชน พวกเจ้ามาเหมือนกับต่อต้านโจรด้วยดาบและตะบองเพื่อจับ **เรา**? **เรา** ได้นั่งทุกวันในพระวิหารสั่งสอน และพวกเจ้าก็ไม่ได้จับ **เรา**

56 But all this **is** come to pass, that the Scriptures of the prophets might be fulfilled. Then all the disciples, **having left Him**, fled.

56 แต่ทุกอย่างนี้ได้ผ่านไป นั้นเพื่อให้สำเร็จตามพระคัมภีร์ที่กล่าวโดยศาสดาพยากรณ์จะได้สำเร็จไป แล้วเหล่าสาวกทั้งหมด ได้ทิ้ง **พระองค์** ได้หนีไป

Comments 26:55-56. In these verses, the Lord has shown mercy to all humans (whoever reads them should notice the mercy of God). The Lord has tried to pinpoint to them: look before you do something against His teaching; the proof is in front of you. The Lord Jesus is sitting at a higher level as a teacher, and now they come to accuse Him. Are you going to accuse the innocent one? They all want to bend the truth so that they can be right in front of the public. When they want to accuse the innocent ones, they always seek the approval of the people first. If they want to go to hell, they bring other people down with them. By doing this, not only are they guilty, but they also make others guilty.

ความหมาย 26:56 ในข้อนี้ พระเจ้าได้แสดงพระเมตตาต่อมนุษย์ทุกคน (ใครก็ตามที่อ่านสิ่งเหล่านี้พวกเขาควรสังเกตถึงพระเมตตาของพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของ) พระเจ้าได้พยายามชี้ เพื่อให้พวกเขา ให้มองก่อนที่จะทำบางอย่างต่อต้านพระคำสอนของพระองค์ สิ่งพิสูจน์อยู่ต่อหน้าของคุณ พระเยซูเจ้าได้นั่งอยู่เหนือกว่าเป็นครู และตอนนี้พวกเขามากกล่าวหาพระองค์ พวกเขาจะมากกล่าวหาพระผู้บริสุทธิ์? พวกเขาทั้งหมดต้องการบิดเบือนความจริงดังนั้น เพื่อให้พวกเขาสามารถเป็นฝ่ายถูกต้องต่อหน้าผู้คน เมื่อพวกเขาต้องการกล่าวหาผู้บริสุทธิ์ ตลอดเวลาพวกเขาแสวงหาคำสนับสนุนจากฝูงชนก่อน ถ้าพวกเขาไปนอก พวกเขาต้องพาคนอื่นลงไปด้วยกับพวกเขา โดยทำแบบนี้ ไม่ใช่พวกเขาเท่านั้นที่ผิด แต่พวกเขาด้วยกันทำให้คนอื่นผิดไปด้วย

“Then all the disciples, having left Him, fled.” This shows human nature; all were gripped with fear, and these were the people who were with the Lord. Here, we can see the power of fear. The Lord always told the disciples, you of little faith (See Matthew 8:26). If you have faith, fear has no power.

“แล้วเหล่าสาวกทั้งหมด ได้ทิ้งพระองค์ ได้หนีไป” นี้แสดงให้เห็นถึงธรรมชาติของมนุษย์ ทั้งหมดเมื่อความกลัวได้จับ และพวกนี้คือคนซึ่งได้อยู่กับพระเจ้า ในที่นี้ เราสามารถเห็นถึงอำนาจของความกลัว ตลอดเวลาพระเจ้าได้บอกต่อเหล่าสาวก พวกเจ้าที่มีความเชื่ออ่อน (มองในมัทธิว 8:26) ถ้าคุณมีความเชื่อ ความกลัวไม่มีอำนาจ

57 And those having seized **Jesus** led **Him** away to Caiaphas the high priest, where the scribes and the elders were gathered together.

57 และพวกนั้นที่ได้จับ **พระเยซู** ได้พา **พระองค์** ไปยังบ้านของคายอาฟาตปุโรหิตใหญ่ ที่ซึ่งพวกธรรมจารย์และพวกผู้ใหญ่ได้ประชุมกันอยู่

⁵⁸ And Peter followed **Him** from afar, until the court of the high priest; and **having** entered **within**, he sat with the **guards** to see the end.

⁵⁸ และเปโตรได้ติดตาม **พระองค์** ไปห่างๆ จนถึงวังของปุโรหิตใหญ่ และได้เข้าไปภายใน เขาได้นั่งอยู่กับพวกยามเพื่อจะดูจุดจบ

Comments 26:58. Human curiosity conquers fear. Peter followed until the courtyard because he was curious to see the end.

ความหมาย 26:58 ความอยากรู้อยากเห็นของมนุษย์อยู่เหนือความกลัว เปโตรได้ติดตามจนถึงลานวังเพราะด้วยความอยากรู้อยากเห็นของเขาเพื่อจะดูจุดจบ

⁵⁹ And the chief priests and the whole council sought false witness against **Jesus**, so that they might put **Him** to death;

⁵⁹ และปุโรหิตใหญ่และพวกสมัชชิกสภาทั้งหมดได้เสาะหาพยานเท็จเพื่อต่อต้าน **พระเยซู** ดังนั้นเพื่อพวกเขาจะได้ประหาร **พระองค์** ให้ตาย

Comments 26:59. “False witness against Jesus.” This verse says false witness, which means there is no truth in them. Who is the father of lies? They use lies to condemn the Lord of truth. It starts with lies to condemn the Lord of truth.

ความหมาย 26:59 “พยานเท็จเพื่อต่อต้านพระเยซู” ข้อนี้บอกว่าพยานเท็จ ซึ่งมันหมายความว่านี่ไม่มีความจริงในพวกเขา ใครเป็นพ่อของกาโรทก? พวกเขาใช้ความจริงปกป้องพระเจ้าแห่งความจริง มันเริ่มต้นด้วยการโกหกเพื่อปกป้องพระเจ้าแห่งความจริง

⁶⁰ but they **did not find any of many having come forward as** false witnesses.

⁶⁰ แต่พวกเขาได้หาไม่พบถึงแม้จะมีพยานเท็จหลายคนมา

⁶¹ But afterward came two, **having** said, This **Man** said, **I** am able to destroy the temple of **God**, and to build it in three days.

⁶¹ แต่ในที่สุดได้มีสองคนมา ได้พูดว่า **ชาย** ผู้นี้ได้พูดว่า **เรา** สามารถทำลายพระวิหารของ **พระผู้เป็นเจ้า** และสร้างมันในสามวัน

Comments 26:61. “But afterward came two.” These two witnesses played a big role. They were false witnesses who used the word of the Lord to accuse the Lord Jesus. He has been accused by His own words; this is the human way; they pick out what they want (some words) regardless of what it is.

ความหมาย 26:60 “แต่ในที่สุดได้มีสองคนมา” พวกพยานเท็จสองคนนั้นแล่นส่วนสำคัญ พวกเขาเป็นพยานเท็จที่ได้ใช้คำพูดของพระเจ้าเพื่อกล่าวหาพระเยซูเจ้า พระองค์ได้ถูกกล่าวหาโดยคำพูดของพระองค์เอง นี่เป็นวิธีของมนุษย์ พวกเขาเพียงเลือกเอาบางสิ่งที่พวกเขาต้องการ (คำพูดบางคำ) ไม่สำคัญว่ามันคืออะไร

“This Man said, I am able to destroy the temple of God, and to build it in three days.” This saying has some truth in it because the Lord did say He could rebuild the temple but not destroy it. The Lord Jesus says in John 2:19, “Destroy this temple, and in three days I will raise it up.” We can clearly see that they picked some words from what the Lord said and used their own interpretation.

“ชายผู้นี้ได้พูดว่า เราสามารถทำลายพระวิหารของพระผู้เป็นเจ้า และสร้างมันในสามวัน” คำพูดนี้ได้มีความจริงอยู่ในมันบ้างเพราะว่าพระเจ้าได้พูดว่าพระองค์สามารถสร้างพระวิหารได้แต่ไม่ใช่ทำลายมัน พระเยซูเจ้าพูดในยอห์น 2:19 “ทำลายวิหารนี้เสีย และเราจะยกมันขึ้นในสามวัน” เราสามารถเห็นได้ชัดเจนว่าพวกเขาได้เลือกเอาคำบางคำจากอะไรที่พระเจ้าได้พูดและได้ใช้ในการตีความหมายของพวกเขา

⁶² And **having** stood up, the high priest said to **Him**, **Do Thou** answer nothing? What **do** these witness against **Thee**?

⁶² และได้ยืนขึ้น ปุโรหิตใหญ่ได้พูดต่อ **พระองค์** แล้ว **พระองค์ท่าน** ไม่ตอบสิ่งใดหรือ? อะไรที่พยานเหล่านี้มีขัดแย้งต่อ **พระองค์ท่าน**?

⁶³ But **Jesus** was silent. And the high priest said to **Him**, I adjure **Thee** by the **Living God**, that **Thou** tell us if **Thou** are the **Christ**, the **Son of God**.

⁶³ แต่ **พระเยซู** ได้ทรงนิ่งสงบอยู่ และปุโรหิตใหญ่ได้พูดต่อ **พระองค์** เราสัญญาต่อ **พระองค์ท่าน** โดย **พระเจ้าที่ทรงมีชีวิตอยู่** นั้นว่าถ้า

พระองค์ท่าน คือ **พระคริสต์** ผู้เป็น **พระบุตร** ของ **พระผู้เป็นเจ้า**

Comments 26:63. By their own question, they have already admitted who the Lord Jesus is in their eyes. But because of fear of losing their position in the public eye, they ignore what they already know inside of them. They can condemn the innocent just to keep themselves in their position.

ความหมาย 26:63 โดยคำถามของพวกเขาเอง พวกเขาได้ยอมรับแล้วว่าพระเยซูเจ้าคือใครในสายตาของพวกเขา แต่เพราะกลัวที่จะเสียตำแหน่งของพวกเขาในสายตาของประชาชน พวกเขาไม่สนใจอะไรที่พวกเขาได้รู้แล้วภายในพวกเขา พวกเขาสามารถปรับปรำผู้บริสุทธิ์เพียงเพื่อรักษาตำแหน่งของพวกเขา

⁶⁴ **Jesus** says to him, **You have said. But I say to you, From now you will see the Son of Man sitting at the right hand of Power and coming on the clouds of heaven.**

⁶⁴ **พระเยซู** ตอบเขาว่า ดั่งที่เจ้าได้พูด แต่ **เรา** บอกแก่เจ้าว่า จากนั้นไปพวกเจ้าจะเห็น บุตร ของ **มนุษย์** นั่งขวามือของ **ผู้มีอำนาจ** และมาบนเมฆของสวรรค์

Comments 26:64. The Lord has already told them directly who He is. Who can sit upon the throne of God? Only God can. Here, the Lord Jesus has told them who He is. They only have to accept it; that is all they need to do: admit who the Lord Jesus is.

ความหมาย 26:64 พระเจ้าได้บอกพวกเขาโดยตรงแล้วว่าพระองค์คือใคร ใครสามารถนั่งบนบัลลังก์ของพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้า? มีเพียงพระเจ้าเท่านั้นที่สามารถ ในที่นี้ พระเยซูเจ้าได้บอกพวกเขาว่าพระองค์คือใคร พวกเขาเพียงแค่ออมรับมันเท่านั้น นั่นคือทั้งหมดที่พวกเขาต้องทำ ยอมรับว่าพระเยซูเจ้าคือใคร

⁶⁵ Then the high priest **tore** his garments, saying, **He has spoken blasphemy; what further need have we of witnesses? Behold, now you have heard the blasphemy;**

⁶⁵ แล้วมหาปุโรหิตใหญ่ได้ฉีกเสื้อของท่าน พูดว่า **พระองค์** ได้พูดหมิ่นประมาท พวกเราจึงต้องการพยานอะไรอีก? ดูเถิด เวลานี้พวกเจ้าได้ยินคำหมิ่นประมาทแล้ว

⁶⁶ what do **you** think? They answered and said, **He is deserving of death.**

⁶⁶ เจ้าคิดว่าอะไร? พวกเขาได้ตอบและได้พูดว่า **พระองค์** สมควรตาย

Comments 26:65-66. People do this all the time; they use the Word of God to condemn the innocent. This way is not the first or the last time they do this; so many perish because of this, but this is not the way the Lord wants it. You don't use God to punish people. If people are wrong, God will punish them. This is the wrong way to control people: these people use God to control others.

ความหมาย 26:65-66 คนใช้วิธีนี้ตลอดเวลา พวกเขาใช้พระคำของพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าเพื่อปรับปรำผู้บริสุทธิ์ ทางนี้ไม่ใช่เป็นครั้งแรกหรือครั้งสุดท้ายที่พวกเขาทำเช่นนี้ หลายคนได้ตายไปด้วยวิธีนี้ แต่ไม่ใช่วิธีที่พระเจ้าต้องการมัน คุณไม่ใช่พระเจ้าเพื่อลงโทษคน ถ้าผู้ใดทำผิด พระเจ้าเป็นผู้ลงโทษพวกเขาเอง สิ่งนี้เป็นการกระทำที่ไม่ถูกต้องที่ใช้ในการควบคุมคน คนพวกนี้ใช้พระเจ้าเพื่อควบคุมผู้อื่น

⁶⁷ Then they **spat** in **His** face and **struck Him**. Then others **struck Him** with the palms of their hands,

⁶⁷ แล้วพวกเขาได้ถ่มน้ำลายรดหน้าของ **พระองค์ท่าน** และตี **พระองค์** แล้วคนอื่นตี **พระองค์ท่าน** ด้วยฝ่ามือของพวกเขา

⁶⁸ saying, Prophecy to us, **Christ**, who is the one having struck **You**?

⁶⁸ พูดว่า ทำนายให้แก่เรา **พระคริสต์** ใครคือผู้ที่ตีตี **พระองค์ท่าน**?

Comments 26:67-68. These verses show how humble the Lord Jesus is. He has come down to take the punishment for humans; that is why the Father forgives all humans of their sins (except the sin of blasphemy against the Holy Spirit) in the name of His Beloved Son.

ความหมาย 26:67-68 ในข้อนี้แสดงให้เห็นถึงความถ่อมตนของพระเยซูเจ้า พระองค์ลงมาเพื่อรับการลงโทษสำหรับมนุษย์ นั่นคือทำไมพระบิดาจึงอภัยให้แก่มนุษย์ทั้งหลายของบาปของพวกเขา (ยกเว้นบาปต่อต้านพระวิญญาณบริสุทธิ์) ในพระนามของพระบุตรสุดที่รักของพระองค์

⁶⁹ Now Peter was sitting **outside** in the court, and a **servant girl** came to him, saying, **You also were with Jesus the Galilean.**

⁶⁹ เวลานั้นเปโตรนั่งอยู่ข้างนอกในศาลา และหญิงรับใช้ได้มายังท่าน พูดว่า เจ้าก็ด้วยที่อยู่กับ **พระเยซู ชาวกาลิเลียม**

⁷⁰ But he denied before them all, saying, **I do not know what you say.**

⁷⁰ แต่เขาได้ปฏิเสธต่อหน้าพวกเขาทั้งหลาย พูดว่า เราไม่รู้ว่าเจ้าพูดเรื่องอะไรกัน

Comments 26:70. This behavior is human nature. When people are confronted, they will try to find a way out, even by lying, just to get out of the situation; this is the human nature of sin.

ความหมาย 26:70 นี่เป็นวิธีการของมนุษย์ เมื่อมีคนมาได้มาเผชิญหน้า พวกเขา ก็พยายามหาวิธีออก แม้ถึงขั้นโกหก เพียงเพื่อให้หลุดจาก สถานะการ นี่เป็นวิธีบาปกรรมคาของมนุษย์

71 Then having gone out to the porch, another maid saw him, and says to those in that place, This was with **Jesus of Nazareth.**

71 แล้วเมื่อเขาออกไปข้างนอกที่ระเบียง หญิงรับใช้อีกคนหนึ่งได้เห็นท่าน และพูดกับพวกที่อยู่ที่นี่ว่า ชายคนนี้ได้ด้วยได้อยู่กับ **พระเยซู** ชาว **นาซาเร็ท**

Comments 26:71. Note that in verse 69, the servant girl calls Jesus the Galilean, and here, someone else calls Him Jesus of Nazareth. Among people, He was known by these names. There have been many arguments about where He was from.

ความหมาย 26:71 สังเกตในข้อ 69 สาวใช้เรียกว่าพระเยซูชาวกาลิลี และในที่นี้ คนอื่นได้เรียกพระองค์ว่าพระเยซูชาวนาซาเร็ท ในหมู่ผู้คน พระองค์ได้เป็นที่รู้จักในชื่อเหล่านี้ ที่นี้ได้มีตำราที่ถกเถียงกันมากเกี่ยวกับว่าพระองค์มาจากที่ไหน

72 And again he denied with an oath, I do not know the **Man.**

72 และอีกครั้งเขาได้ปฏิเสธรด้วยคำสาบาน เราไม่รู้จัก **ผู้ชาย**

Comments 26:72. We can see here clearly the power of fear covering over the reason.

ความหมาย 26:72 เราสามารถเห็นชัดในที่นี้อำนาจของความกลัวได้ปิดบังเหนือเหตุผล

73 Also, after a little while, those standing by, having come, they said to Peter, Surely you also are one of them; for even your speech gives you away.

73 ด้วยกัน หลังจากนั้นระยะสั้นๆ พวกนั้นที่ยืนอยู่ ได้มา พวกเขา ได้พูดกับเปโตรว่า จริงแล้วเจ้าด้วยกันเป็นหนึ่งในพวกเขาด้วย เพราะสำเนียงของเจ้า ทำให้เจ้าเป็นที่รู้

74 Then he began to curse and to swear, I do not know the **Man.** And immediately the cock crowed.

74 แล้วเขาจึงเริ่มสาบแช่งและสาบาน เราไม่รู้จัก **ผู้ชาย** คนนี้ และในทันใดนั้นไก่ก็ได้ขัน

Comments 26:74. This verse again confirms the power of fear, the power that plays with the minds of humans. Fear conquers the mind, and because of the love of your life, you could even deny the One who created you. This verse is a sample of what fear can do.

ความหมาย 26:74 ในที่นี้ยืนยันอำนาจของความกลัว อำนาจนั้นเล่นกับความคิดของมนุษย์ ความกลัวชนะความคิด และเพราะความรักของชีวิตของคุณ คุณได้สามารถปฏิเสธแม้แต่พระเจ้าหนึ่งที่ได้สร้างคุณ ข้อนี้คือตัวอย่างว่าความกลัวสามารถทำอะไร

75 And Peter remembered the word that **Jesus** had said, Before the cock crows, you will deny **Me** three times. And having gone out, he wept bitterly.

75 และเปโตรก็จำได้ถึงคำพูดนั้นของ **พระเยซู** ซึ่งได้พูดว่า ก่อนไก่ขัน เจ้าจะปฏิเสธ **เรา** สามครั้ง และได้ออกไปข้างนอก เขาได้ร้องไห้อย่างขมขื่น

Comments 26:75. This verse confirms the deity of the Lord Jesus, that time has no limit for Him, and that His being is above time. We stand here (in time and space), but the Lord is above time and sees further what will happen; this is an example.

“And having gone out, he wept bitterly.” This is sorrow after it happened. But it did happen, and it can’t be erased from your mind. This denial helped Peter later in his life when he had to face his own challenges. He will always remember that “on that day, I have denied the Lord,” and he will not let it happen again. This experience helped Peter to pass through more challenges than others. Once you make a mistake with the Lord, use that mistake to remind yourself and let it not happen again. Each day, we do something that should be remembered and use that to glorify the Lord and remind ourselves of the mercy of God because He forgives our mistakes.

ความหมาย 26:75 ข้อนี้ได้ยืนยันถึงความเป็นเทพของพระเยซูเจ้า นั่นว่าเวลาไม่มีข้อจำกัดสำหรับพระองค์ และนั่นว่าพระองค์อยู่เหนือเวลา เรา ยืนอยู่ในที่นี้ (ในช่องของเวลาและระยะ) แต่พระเจ้าอยู่เหนือเวลาและมองเห็นไกลว่าจะมีอะไรเกิดขึ้น นี่เป็นตัวอย่าง

“เขาออกไป เขาได้ร้องไห้อย่างขมขื่น” นี่คือการขมขื่นหลังจากมันได้เกิดขึ้น แต่มันได้เกิดขึ้นแล้ว และมันไม่สามารถลบออกจากความคิดของการปฏิเสธนี้ได้ช่วยเปโตรในภายหลังของชีวิตของเขาเมื่อเขาต้องเผชิญกับปัญหาของตัวเอง ตลอดเวลาเขาจะจำได้นั้นว่า “วันนั้น ฉันได้ปฏิเสธพระเจ้า” และเขาจะไม่ให้มันเกิดขึ้นอีก ประสบการณ์นี้ได้ช่วยเปโตรให้เผชิญปัญหาของเขาได้มากกว่าคนอื่น ครั้งหนึ่งเมื่อคุณทำความผิดกับพระเจ้า ใช้

ความคิดนั้นเตือนตัวคุณเองอยู่เสมอและอย่าให้มันเกิดขึ้นอีก ในแต่ละวัน เราทำบางอย่างนั้นที่เราควรจำได้และใช้สิ่งนั้นเพื่อบูชาพระเจ้าและเตือนตัวของเราเองถึงความเมตตาของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าเพราะพระองค์ทรงให้อภัยความคิดของเรา

Life and Faith Applications. 1) Do not put anyone down; show love and mercy to all people. When you put someone down, you judge them as well, but only the Lord can judge. The judgment you use to put someone down will be used on you. The commandment is to love one another as our God is the God of love. 2) Take part in the communion of the Lord with other believers regularly. But before taking the bread and the wine, pray for mercy for everyone, not just for yourself. When you take communion, you become one with the Lord, and you become children of God as one. 3) Read the Bible and be obedient to the Word and the call that the Lord puts into your heart. 4) The Lord never asks anyone to do hard jobs for themselves; we just need to read and meditate on the Lord's teachings to strengthen the soul. The soul needs food just like the body needs food, and eternal food is in front of you, the Bible. 5) Your spirit can glorify the Lord always if you keep your heart busy and think of the Word at all times, not of your physical tiredness; let the inner part of you glorify the Lord at all times. This is the way to have contact with our soul; the Bible is the bridge between the seen and the unseen world. 6) Do not turn your back to the Lord; when troubles come, look around because the Lord always has a way out for us.

ชีวิตและการแสดงความจำนง 1) อย่าลบลบหรือดูถูกใคร แสดงความรักและกรุณาต่อทุกคน เมื่อคุณลบลบหรือดูถูกใคร คุณได้ลงโทษพวกเขาเช่นกัน แต่มีเพียงแต่พระเจ้าที่สามารถตัดสิน เมื่อคุณตัดสินผู้ใดเพื่อลบลบหรือดูถูกใครจะได้ใช้แก่ตัวคุณเองเช่นกัน คำสั่งคือการรักกันเหมือนพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของเราคือพระเจ้าผู้เป็นเจ้าแห่งความรัก 2) เป็นส่วนร่วมใน ศิลมหาสนิของพระเจ้ากับเหล่าผู้มีความเชื่ออื่นให้เป็นปกติ แต่ก่อนที่จะรับขนมปังและน้ำองุ่น สวดภาวนาขอพระเมตตาสำหรับทุกคน ไม่ใช่เพียงแต่ตัวคุณเองเท่านั้น เมื่อคุณรับศิลมหาสนิ คุณกลายเป็นหนึ่งเดียวกับพระเจ้า และคุณกลายเป็นเด็กของพระเจ้าเช่นเดียวกัน 3) อ่านพระคัมภีร์และเชื่อฟังพระคำสอนและเสียงเรียกนั้นที่พระเจ้าใส่ในใจของคุณ 4) พระเจ้าไม่เคยขอให้ใครทำงานหนักเกินไปสำหรับตัวของพวกเขาเอง เราเพียงต้องอ่านและฝึกหัดพระคำสอนของพระเจ้าเพื่อจะทำให้วิญญาณเข้มแข็ง วิญญาณต้องการอาหารเช่นกันเหมือนร่างกายที่ต้องการอาหาร และอาหารสำหรับชีวิตวันนี้อยู่ต่อหน้าของคุณ พระคัมภีร์ 5) วิญญาณของคุณสามารถบูชาพระเจ้าตลอดเวลาถ้าคุณเก็บใจของคุณให้ยุ่งและคิดถึงพระคำสอนตลอดเวลา ไม่ใช่ร่างกายของคุณที่รู้สึกเหนื่อย ให้ส่วนภายในของคุณบูชาพระเจ้าตลอดเวลา นี่เป็นวิธีที่คุณสามารถติดต่อกับวิญญาณของคุณ พระคัมภีร์เป็นสะพานระหว่างโลกที่เห็นและโลกที่ไม่สามารถเห็น 6) อย่าหันหลังให้แก่พระเจ้า เมื่อมีปัญหา มองไปรอบๆ เพราะพระเจ้าตลอดเวลาให้ทางออกแก่เรา